

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 167/2011 z dnia 21 lutego 2011 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego środków antidumpingowych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Republiki Korei 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 168/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 107/2010 w odniesieniu do stosowania dodatku paszowego *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 w paszy zawierającej maduramycynę amonu, sól sodową monenzyny, narynę lub chlorowoderek robenidyny ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 169/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie diklaurilu jako dodatku paszowego dla perlic (posiadacz zezwolenia Janssen Pharmaceutica N.V.) ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 170/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego dla prosiąt (odsadzonych od maciory) oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1200/2005 (posiadacz zezwolenia Prosol SpA) ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 171/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 14223) jako dodatku paszowego dla drobiu i świń oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 255/2005 (posiadacz zezwolenia: DSM Nutritional Products Ltd reprezentowany przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.) ⁽¹⁾ 11

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 172/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła na rok 2011	14
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 173/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2095/2005, (WE) nr 1557/2006, (WE) nr 1741/2006, (WE) nr 1850/2006, (WE) nr 1359/2007, (WE) nr 382/2008, (WE) nr 436/2009, (WE) nr 612/2009, (WE) nr 1122/2009, (WE) nr 1187/2009 oraz (UE) nr 479/2010 w odniesieniu do obowiązków przekazywania informacji w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych oraz systemów wsparcia bezpośrodkowego dla rolników	16
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 174/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe	23
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 175/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	31

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2011/15/UE z dnia 23 lutego 2011 r. zmieniająca dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków ⁽¹⁾	33
---	----

DECYZJE

2011/122/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 22 lutego 2011 r. w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa przywożonych z Saint-Pierre i Miquelon (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 986)	37
--	----

2011/123/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 23 lutego 2011 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia sedaksanu i <i>Bacillus firmus</i> I-1582 do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 989) ⁽¹⁾	40
---	----

2011/124/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 23 lutego 2011 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia etametsulfuronu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 991) ⁽¹⁾	42
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 167/2011

z dnia 21 lutego 2011 r.

w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Republiki Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3 i 6,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) Obecnie obowiązującym środkiem jest ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 192/2007⁽²⁾ na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Republiki Korei („Korea Południowa”). W przypadku przedsiębiorstw koreańskich objętych indywidualnymi stawkami celnymi obowiązują stawki zerowe. Cło rezydualne wynosi 148,3 EUR za tonę.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

(2) Komitet ds. Politereftalanu Etylenu (PET) stowarzyszenia PlasticsEurope („wnioskodawca”), reprezentujący siedmiu producentów unijnych, złożył wniosek o częściowy przegląd okresowy na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(3) Zakres wniosku ograniczony był do zbadania dumpingu w odniesieniu do producenta eksportującego, KP Chemical Group, w którego skład wchodzi Honam Petrochemicals Corp. i KP Chemical Corp. („KP Chemical Group”), oraz pewnych aspektów szkody.

(4) Wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, iż w odniesieniu do KP Chemical Group utrzymywanie środka na dotychczasowym zerowym poziomie nie jest już wystarczające do przeciwdziałania obecnemu dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

(5) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła, w drodze publikacji zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania dumpingu i pewnych aspektów szkody w odniesieniu do KP Chemical Group.

4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

(6) Produktem objętym przeglądem jest politereftalan etylenu o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, zgodnie z normą ISO 1628-5, objęty obecnie kodem CN 3907 60 20 i pochodzący z Korei Południowej („produkt objęty postępowaniem”).

(7) Produkt objęty postępowaniem i sprzedawany na koreańskim rynku krajowym, a także produkt wywożony do Unii mają takie same podstawowe cechy fizyczne, techniczne i chemiczne oraz zastosowania, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 47 z 25.2.2010, s. 24.

5. Zainteresowane strony

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła producenta eksportującego, przedstawicieli państwa wywozu, producentów unijnych i wnioskodawcę o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (9) Komisja przesłała kwestionariusze producentowi eksportującemu i przemysłowi unijnemu i otrzymała odpowiedzi w stosownie wyznaczonym terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie KP Chemical Corp. w Korei Południowej, Honam Petrochemicals Corp w Korei Południowej, Novapet SA w Hiszpanii, Equipolymers Srl we Włoszech, UAB Orion Global PET (Indorama) na Litwie, UAB Indorama Polymers Europe na Litwie, UAB Neo Group na Litwie, La Seda de Barcelona S.A. w Hiszpanii i M&G Polimeri Italia SpA we Włoszech.

6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (10) Dochodzenie dotyczące dumpingu obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”).

B. WYNIKI DOCHODZENIA

Wartość normalna

- (11) Określając wartość normalną, Komisja najpierw ustaliła w odniesieniu do KP Chemical Group, czy jej łączna sprzedaż krajowa produktu objętego postępowaniem była reprezentatywna w porównaniu z jej łączną sprzedażą eksportową do Unii. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, gdy wielkość łącznej sprzedaży krajowej wynosi co najmniej 5 % wielkości łącznej sprzedaży eksportowej do Unii. Komisja ustaliła, że KP Chemical Group sprzedawała produkt objęty postępowaniem, który uznano za produkt jednolity, niepodzielony na różne rodzaje produktów, na rynku krajowym w wielkościach reprezentatywnych.
- (12) Zbadano również, poprzez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym, czy sprzedaż produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, można uznać za dokonaną w ramach zwykłego obrotu handlowego. Ponieważ ustalono, że w ramach zwykłego obrotu handlowego sprzedaż była wystarczająca, wartość normalną ustalono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej stosowanej przy sprzedaży z zyskiem.

Cena eksportowa

- (13) Ponieważ produkt objęty postępowaniem był bezpośrednio wywożony do niezależnych klientów w Unii, cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie ceny eksportowej faktycznie zapłaconej lub należnej.

Porównanie

- (14) Wartość normalną i cenę eksportową porównano na podstawie ceny *ex-works*.
- (15) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dotyczących różnic w kosztach transportu, transportu morskiego i ubezpieczenia, opłat bankowych, kosztów opakowania i kosztów kredytów dokonano w przypadkach, gdy uznano je uzasadnione, dokładne i wsparte zweryfikowanymi dowodami.

Margines dumpingu

- (16) Na mocy art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej i średniej ważonej ceny eksportowej, jak określono powyżej.
- (17) Obliczony w ten sposób margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny netto na granicy Unii przed ocleniem, wynosi mniej niż 2 %, zatem uznaje się, że jest na poziomie *de minimis* zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

C. TRWAŁY CHARAKTER ZMIANY OKOLICZNOŚCI

- (18) Podobnie jak poprzedni przegląd okresowy, który doprowadził do przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 192/2007, obecny przegląd okresowy wykazał, że margines dumpingu dla KP Chemical Group jest na poziomie *de minimis*.
- (19) Nie znaleziono przesłanek świadczących o tym, że wspomniany poziom *de minimis* marginesu dumpingu nie będzie miał trwałego charakteru, ponieważ stwierdzono bardzo wysoki stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przez KP Chemical Group (prawie 100 %). Ponadto KP Chemical Group nie planuje zwiększenia swoich mocy produkcyjnych w Korei Południowej. W istocie KP Chemical Group nabyła zakład produkcyjny w obrębie Unii i jest bardziej prawdopodobne, że zmniejszy poziom swojego wywozu z Korei Południowej.

- (20) Można zatem uznać, że okoliczności, w których obliczono margines dumpingu w ramach niniejszego dochodzenia, mają trwały charakter.

D. ZAKOŃCZENIE PRZEGLĄDU

- (21) W świetle powyższych ustaleń obecny przegląd powinien zostać zakończony bez zmiany wysokości cła mającego zastosowanie do KP Chemical Group. W tych okolicznościach nie jest wymagane poruszanie aspektów szkody.

E. UJAWNIANE INFORMACJE

- (22) Zainteresowane strony poinformowano o podstawowych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zakończyć obecny częściowy przegląd okresowy. Wszystkie strony miały możliwość przedstawienia uwag. Otrzymano uwagi od przemysłu unijnego, których charakter nie zmienił jednak powyższych wniosków.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2011 r.

F. PRZEPISY KOŃCOWE

- (23) Dlatego też niniejszy przegląd powinien zostać zakończony bez zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Republiki Korei zostaje niniejszym zakończony bez zmiany obowiązujących środków.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 168/2011

z dnia 23 lutego 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 107/2010 w odniesieniu do stosowania dodatku paszowego *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 w paszy zawierającej maduramycynę amonu, sól sodową monenzyny, narazynę lub chlorowodorek robenidyny

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje możliwość zmiany zezwolenia na dany dodatek paszowy na wniosek posiadacza zezwolenia, po uzyskaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”).
- (3) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 107/2010⁽²⁾ zezwolono na stosowanie preparatu zawierającego mikroorganizmy *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 u kurcząt rzeźnych przez dziesięć lat.
- (4) Posiadacz zezwolenia złożył wnioski o zmianę zezwolenia dotyczącego *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737, aby umożliwić stosowanie go w paszy dla kurcząt rzeźnych zawierającej następujące kokcydiostatyki: maduramycynę

amonu, sól sodową monenzyny, narazynę lub chlorowodorek robenidyny. Posiadacz zezwolenia przedłożył odpowiednie dane na poparcie tego wniosku.

- (5) W opinii z dnia 7 października 2010 r. Urząd uznał, że dodatek *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 można stosować z maduramycyną amonu, solą sodową monenzyny, narazyną lub chlorowodorkiem robenidyny⁽³⁾.
- (6) Warunki przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 zostały spełnione.
- (7) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 107/2010.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (UE) nr 107/2010 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 36 z 9.2.2010, s. 1.⁽³⁾ *EFSA Journal* 2010; 8(10):1863.

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatków zootechnicznych. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1823	Kemin Europa NV	<i>Bacillus subtilis</i> ATCC PTA-6737	<p>Skład dodatku:</p> <p>Preparat <i>Bacillus subtilis</i> ATCC PTA-6737 zawierający co najmniej 1×10^{10} CFU/g dodatku</p> <p>Charakterystyka substancji czynnej:</p> <p>Zarodniki <i>Bacillus subtilis</i> ATCC PTA-6737</p> <p>Metody analityczne ⁽¹⁾</p> <p>Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego na agarze tryptonowo-sojowym po uprzednim ogrzaniu próbek paszy.</p> <p>Oznakowanie: metoda elektroforezy w zmiennym pulsowym polu elektrycznym (PFGE).</p>	Kurczęta rzeźne	—	1×10^7	—	<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.</p> <p>2. Może być wykorzystywany w paszy zawierającej dozwolone kokcydiostatyki: diklazuril, dekokwinat, sól sodową salinomycyny, narazyne/nikarbazyne, sól sodową lasalocidu A, maduramycynę amonu, sól sodową monenzyny, narazyne lub chlorowoderek robenidyny.</p>	1.3.2020

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 169/2011

z dnia 23 lutego 2011 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego dla perlic (posiadacz zezwolenia Janssen Pharmaceutica N.V.)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewiduje się udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie diklazurilu. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego dla perlic, celem sklasyfikowania go w kategorii „kokcydiostatyki i histomonostatyki”.
- (4) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2430/1999⁽²⁾ udzielono zezwolenia na dziesięć lat na stosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego u kurcząt odchowywanych na kury nioski do 16 tygodnia życia i indyków do 12 tygodnia życia zgodnie z dyrektywą Rady 70/524/EWG⁽³⁾. Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1118/2010⁽⁴⁾ udzielono zezwolenia na dziesięć lat na stosowanie preparatu u kurcząt rzeźnych.
- (5) Przedłożono nowe dane na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie diklazurilu u perlic. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swojej opinii z dnia 5 października 2010 r.⁽⁵⁾, że w proponowanych warunkach stosowania

diklazuril nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a stosowanie tego preparatu pozwala na zwalczanie kokcydiozy u perlic. Zdaniem Urzędu istnieje potrzeba wprowadzenia szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu w celu kontrolowania ewentualnego rozwoju odporności na bakterie lub *Eimeria* spp. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (6) Ocena diklazurilu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „kokcydiostatyki i histomonostatyki”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 296 z 17.11.1999, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2010; 8(10):1866.

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek (nazwa handlowa)	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia	Maksymalne limity pozostałości w danym środku spożywczym pochodzenia zwierzęcego
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %				
Kokcydiostatyki i histomonostatyki										
5 1 771	Janssen Pharmaceutica N.V.	Diklazuril 0,5 g/100 g (Clinacox 0,5 %)	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Diklazuril: 0,50 g/100 g</p> <p>Mąka sojowa niskoproteinowa: 99,25 g/100 g</p> <p>Poliwidon K 30: 0,20 g/100 g</p> <p>Wodorotlenek sodu: 0,05 g/100 g</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Diklazuril, C₁₇H₉Cl₃N₄O₂, (±)-4-chlorofenylo[2,6-dichloro4-(2,3,4,5-tetrahydro-3,5-dioksa-1,2,4-triazyno-2-yl)fenylo]acetonitryl</p> <p>Numer CAS: 101831-37-2</p> <p>Pokrewne zanieczyszczenia: Związek będący produktem rozkładu (R064318): ≤ 0,1 %</p> <p>Inne pokrewne zanieczyszczenia (T001434, R066891, R068610, R070156, R070016): ≤ 0,5 % w każdym przypadku</p> <p>Zanieczyszczenia ogółem: ≤ 1,5 %</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Dla oznaczenia diklazurilu w paszy: wysokoprawna chromatografia cieczowa z fazą odwróconą (HPLC) przy wykorzystaniu detektora UV na poziomie 280 nm (rozporządzenie (WE) nr 152/2009)</p> <p>Dla oznaczenia diklazurilu w tkankach drobiowych: HPLC sprzężona ze spektrometrem mas (MS/MS) z potrójnym kwadropolem z wykorzystaniem jednego jonu macierzystego i dwóch jonów potomnych</p>	Perlice	—	1	1	<ol style="list-style-type: none"> Dodatek jest włączany do mieszanek paszowych w postaci premiksu. Diklazurilu nie należy mieszać z innymi kokcydiostatykami. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych. Posiadacz zezwolenia realizuje program monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu, mający na celu badanie odporności na bakterie i <i>Eimeria</i> spp. 	16 marca 2021 r.	<p>1 500 µg diklazurilu/kg mokrej masy wątroby</p> <p>1 000 µg diklazurilu/kg mokrej masy nerek</p> <p>500 µg diklazurilu/kg mokrej masy mięśni</p> <p>500 µg diklazurilu/kg mokrej masy skóry/tłuszczu</p>

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 170/2011

z dnia 23 lutego 2011 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego dla prosiąt (odsadzonych od maciory) oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1200/2005 (posiadacz zezwolenia Prosol SpA)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. W art. 10 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na podstawie dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG udzielono bezterminowego zezwolenia na stosowanie preparatu *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego – u prosiąt (odsadzonych od maciory) rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1200/2005 ⁽³⁾, a u bydła opasowego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 492/2006 ⁽⁴⁾. Dodatek ten został następnie wpisany do wspólnotowego rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 udzielono zezwolenia na dziesięć lat na stosowanie preparatu *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego – u macior rozporządzeniem Komisji (WE) 896/2009 ⁽⁵⁾, a u krów mlecznych i koni rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1119/2010 ⁽⁶⁾.
- (4) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z art. 7 tego rozporządzenia złożony został wniosek o ponowną ocenę *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 jako dodatku paszowego dla prosiąt (odsadzonych od maciory), celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 6 października 2010 r. ⁽⁷⁾, że *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 w proponowanych warunkach stosowania nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a stosowanie tego preparatu może poprawić wyniki zootechniczne u gatunków, dla których jest przeznaczony. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

(6) Ocena preparatu *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(7) W związku z udzieleniem niniejszym rozporządzeniem nowego zezwolenia należy skreślić wpis dotyczący *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 w rozporządzeniu (WE) nr 1200/2005.

(8) Ponieważ zmiany warunków udzielenia zezwolenia nie są powiązane z kwestiami bezpieczeństwa, należy zezwolić na okres przejściowy w celu pozbycia się istniejących zapasów premiksów i mieszanek paszowych zawierających ten preparat.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 89 z 28.3.2006, s. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 256 z 29.9.2009, s. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 9.

⁽⁷⁾ EFSA Journal 2010; 8(10):1864.

Artykuł 2

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1200/2005 skreśla się pozycję E 1710, dodatek: *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885.

70/524/EWG mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do wyczerpania istniejących zapasów.

Artykuł 3

Premiksy i mieszanki paszowe zawierające *Saccharomyces cerevisiae* MUCL 39885 oznakowane zgodnie z dyrektywą

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria „dodatki zootechniczne”. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1710	Prosol SpA	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885 o minimalnej zawartości 1×10^9 CFU/g</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Zdolne do życia komórki <i>Saccharomyces cerevisiae</i> MUCL 39885</p> <p><i>Metody analityczne</i> ⁽¹⁾</p> <p>Oznaczenie liczby: metoda płytek lanych z użyciem agaru z chloramfenikolem, glukozą i ekstraktem drożdżowym</p> <p>Identyfikacja: metoda reakcji łańcuchowej polimerazy (PCR)</p>	Prosięta (odsadzone od maciory)		3×10^9	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Dla bezpieczeństwa: używać okularów i rękawic podczas kontaktu z produktem. 3. Przeznaczone dla prosiąt (odsadzonych od maciory) o masie nieprzekraczającej 35 kg. 	16 marca 2021 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 171/2011

z dnia 23 lutego 2011 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* (DSM 14223) jako dodatku paszowego dla drobiu i świń oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 255/2005 (posiadacz zezwolenia: DSM Nutritional Products Ltd reprezentowany przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. W art. 10 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na podstawie dyrektywy Rady 70/524/EWG⁽²⁾.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 255/2005⁽³⁾, zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG, zezwolono na bezterminowe stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 jako dodatku paszowego u kurcząt rzeźnych, kur niosek, indyków rzeźnych, prosiąt, tuczników i macior. Dodatek ten został następnie wpisany do wspólnotowego rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt, zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 powyższy dodatek paszowy został również dopuszczony na dziesięć lat do stosowania u kaczek rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1500/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. dotyczącym zezwolenia na nowe zastosowanie 6-fitazy EC 3.1.3.26 (Ronozyme) jako dodatku do pasz⁽⁴⁾.
- (4) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, w związku z art. 7 tego rozporządzenia, złożono wnioski o ponowną ocenę 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 jako dodatku paszowego u kurcząt rzeźnych, kur niosek, indyków rzeźnych, prosiąt, tuczników

i macior oraz, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, w celu jej nowego zastosowania u drobiu i świń, nieobjętych wcześniej zezwoleniem, oraz celem sklasyfikowania tego dodatku w kategorii „dodatki zootechniczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

- (5) Na poparcie wniosku przedłożono nowe dane. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 6 października 2010 r.⁽⁵⁾, że 6-fitaza (EC 3.1.3.26) wytwarzana przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 w proponowanych warunkach stosowania nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a stosowanie tego preparatu może poprawić strawność fosforu. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) W związku z udzieleniem niniejszym rozporządzeniem nowego zezwolenia, w rozporządzeniu (WE) nr 255/2005 należy skreślić wpis dotyczący 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223.
- (8) W celu zachowania jasności, rozporządzenie (WE) nr 1500/2007 należy uchylić.
- (9) Ponieważ zmiany warunków udzielenia zezwolenia nie są powodowane kwestiami bezpieczeństwa, należy zezwolić na okres przejściowy w celu pozbycia się istniejących zapasów premiksów i mieszanek paszowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 45 z 16.2.2005, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 333 z 19.12.2007, s. 54.⁽⁵⁾ *The EFSA Journal* 2010; 8(10):1862.

- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność” zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 255/2005 skreśla się pozycję WE nr 1614 (i), dodatek: 6-fitaza EC 3.1.3.26.

Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 1500/2007 traci moc.

Artykuł 4

Premiksy i mieszanki paszowe zawierające 6-fitazę (EC 3.1.3.26) wytwarzaną przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 oznakowane zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG i rozporządzeniem (WE) nr 255/2005 mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do wyczerpania istniejących zapasów.

Premiksy i mieszanki paszowe zawierające 6-fitazę (EC 3.1.3.26) wytwarzaną przez *Aspergillus oryzae* DSM 14223 oznakowane zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1831/2003 i (WE) nr 1500/2007 mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do wyczerpania istniejących zapasów.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria „dodatki zootechniczne”. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność

4a1641(i)	DSM Nutritional Products Ltd reprezentowany przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.	6-fitaza EC 3.1.3.26	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat 6-fitazy wytwarzanej przez <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 14223) o minimalnej aktywności:</p> <p>postać stała: 5 000 FYT/g ⁽¹⁾</p> <p>postać płynna: 20 000 FYT/g</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>6-fitaza wytwarzana przez <i>Aspergillus oryzae</i> (DSM 14223)</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾</p> <p>Metoda kolorymetryczna opierająca się na reakcji wanadomolibdenianu z nieorganicznym fosforanem wytwarzanym przez działanie 6-fitazy na substrat zawierający fitynian (fitynian sodu) przy pH 5,5 i w temperaturze 37 °C, z oznaczaniem ilościowym przez porównanie z krzywą standardową dla fosforanu nieorganicznego.</p>	Drób hodowlany i nieśny	—	300 FYT	—	<p>1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.</p> <p>2. Do stosowania w paszy zawierającej więcej niż 0,23 % fosforu związanego fityną.</p> <p>3. Dla bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.</p>	16 marca 2021 r.
				Pozostały drób	250 FYT				
				Świnie hodowlane i podrzędne gatunki świń hodowlanych	750 FYT				
				Pozostałe świnie i podrzędne gatunki świń	500 FYT				

⁽¹⁾ 1 FYT odpowiada ilości enzymu uwalniającej 1 mikromol nieorganicznego fosforanu na minutę z fitynianu sodowego przy pH 5,5 oraz temperaturze 37 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 172/2011**z dnia 23 lutego 2011 r.****ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła na rok 2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

odstępstwo od art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. a) i d) w związku z art. 4,

(8) Ze względu na skuteczność administracyjną i uproszczenia administracyjne, jeśli wymagane szczególne informacje dotyczące przechowywania zostały przedstawione we wniosku o dofinansowanie, należy odstąpić od wymogu przekazania po zawarciu umowy tych samych informacji, określonych w art. 20 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008.

a także mając na uwadze, co następuje:

(9) W celu uproszczenia i ze względu na skuteczność logistyczną należy pozwoić państwom członkowskim na odstąpienie od wymogu oznakowania numerem umowy każdej przechowywanej jednostki, o ile numer umowy jest wprowadzony do rejestru składu.

(1) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustanawia przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania masła.

(10) Mając na uwadze skuteczność administracyjną i uproszczenia administracyjne oraz uwzględniając szczególną sytuację związaną z przechowywaniem masła, kontrole przewidziane w art. 36 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 należy przeprowadzać w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów. W związku z tym należy ustanowić odstępstwo od przepisów tego artykułu.

(2) Zmiany cen i zapasów masła wskazują na zakłócenia równowagi na rynku, których można by uniknąć lub które można by zredukować za pomocą przechowywania sezonowego. W związku z obecną sytuacją rynkową należy przyznać dopłaty do prywatnego przechowywania masła od dnia 1 marca 2011 r.

(11) Kwota dopłat stosowana do prywatnego przechowywania masła na rok 2010 została ustalona rozporządzeniem Komisji (UE) nr 158/2010 ⁽³⁾. Jako że na rok 2011 należy ustalić nową kwotę, należy uchylić wymienione rozporządzenie celem zachowania jasności. Z tych samych powodów niniejsze rozporządzenie powinno wygasnąć z ostatecznym terminem ustalonym dla końca przechowywania objętego umową.

(3) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiającym wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽²⁾ wprowadzono wspólne zasady realizacji systemu dopłat do prywatnego przechowywania.

(12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

(4) Na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 dopłaty ustalone z góry mają być przyznawane zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami określonymi w rozdziale III wymienionego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

(5) Artykuł 29 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że wysokość dopłat powinna być ustalana na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku masła świeżego i masła z zapasów.

Artykuł 1

(6) Należy ustalić dopłaty na pokrycie kosztów przyjęcia i wydania ze składu danych produktów oraz dziennych kosztów składowania w chłodni i kosztów finansowania.

1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się dopłaty do prywatnego przechowywania masła solonego i niesolonego zgodnie z art. 28 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do umów zawartych od dnia 1 marca 2011 r.

(7) W celu ułatwienia wprowadzenia w życie niniejszego środka i uwzględniając praktyki obowiązujące w państwach członkowskich, dopłaty powinny odnosić się jedynie do produktów, które zostały w całości wprowadzone do składu. W związku z tym należy ustanowić

2. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 826/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 49 z 26.2.2010, s. 14.

Artykuł 2

Jednostka miary ilości określona w art. 16 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 oznacza „przechowywaną partię”, odpowiadającą ilości produktu objętej niniejszym rozporządzeniem, o masie co najmniej jednej tony oraz jednorodnego składu i jednorodnej jakości, pochodząca z tego samego zakładu, przyjęta do przechowywania w tym samym magazynie oraz tego samego dnia.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008, wnioski powinny odnosić się jedynie do produktów, które zostały w całości wprowadzone do składu.

2. Artykuł 20 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 nie ma zastosowania.

3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogów określonych w art. 22 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 826/2008, dotyczących umieszczenia numeru umowy, pod warunkiem że kierownik składu podejmie się wprowadzenia numeru umowy do rejestru określonego w pkt III załącznika I do tego rozporządzenia.

4. W drodze odstępstwa od art. 36 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008, na koniec okresu przechowywania objętego umową, organ odpowiedzialny za kontrolę przeprowadza, w trakcie całego okresu wyprowadzania ze składu od sierpnia 2011 r. do lutego 2012 r. i w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów, weryfikację masy i identyfikacji przechowywanego masła poprzez pobranie próbek.

Artykuł 4

1. Dopłaty do produktów określonych w art. 1 wynoszą:

— 18,06 EUR za tonę przechowywanych produktów w odniesieniu do stałych kosztów przechowywania,

— 0,35 EUR za tonę przechowywanych produktów i na dzień w odniesieniu do magazynowania objętego umową.

2. Rozpoczęcie przechowywania objętego umową odbywa się wyłącznie w terminie od dnia 1 marca do dnia 15 sierpnia 2011 r. Wyprowadzenie ze składu może nastąpić wyłącznie począwszy od dnia 16 sierpnia 2011 r. Przechowywanie objęte umową kończy się w dniu poprzedzającym wyprowadzenie ze składu lub najpóźniej ostatniego dnia lutego kolejnego roku po wprowadzeniu do magazynu.

3. Dopłaty mogą być przyznane wyłącznie, jeśli okres przechowywania objętego umową wynosi od 90 do 210 dni.

Artykuł 5

Zgodnie z wymogami art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 w każdy wtorek, najpóźniej do godziny 12.00 czasu obowiązującego w Brukseli, państwa członkowskie informują Komisję o całkowitych ilościach, w odniesieniu do których zawarto umowy, oraz o ilościach produktów, w odniesieniu do których złożono wnioski o zawarcie umów.

Artykuł 6

Rozporządzenie (UE) nr 158/2010 traci moc.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 29 lutego 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 173/2011

z dnia 23 lutego 2011 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2095/2005, (WE) nr 1557/2006, (WE) nr 1741/2006, (WE) nr 1850/2006, (WE) nr 1359/2007, (WE) nr 382/2008, (WE) nr 436/2009, (WE) nr 612/2009, (WE) nr 1122/2009, (WE) nr 1187/2009 oraz (UE) nr 479/2010 w odniesieniu do obowiązków przekazywania informacji w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych oraz systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 161 ust. 3, art. 170, art. 171 ust. 1 i art. 192 ust. 2 w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 142 lit. q),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego ⁽³⁾ ustanawia wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez właściwe organy państw członkowskich. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję oraz zatwierdzanie praw dostępu dla organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. Ponadto w rozporządzeniu ustanowiono wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych, dzięki którym systemy te zapewniają autentyczność, integralność i trwałą czytelność przesyłanych dokumentów, jak również określono w nim zasady dotyczące ochrony danych osobowych.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 792/2009 w rozporządzeniach określających szczególne zobowiązania w zakresie przekazywania informacji należy wprowadzić obowiązek stosowania systemów informatycznych zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.

- (3) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w relacjach z organami zaangażowanymi w realizację wspólnej polityki rolnej.

- (4) Uważa się, że niektóre zobowiązania w zakresie przekazywania informacji mogą zostać wypełnione przy pomocy tego systemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009, w szczególności zobowiązania określone w rozporządzeniach Komisji: (WE) nr 2095/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w odniesieniu do przekazywania informacji dotyczących tytoniu ⁽⁴⁾, (WE) nr 1557/2006 z dnia 18 października 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1952/2005 w odniesieniu do rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu ⁽⁵⁾, (WE) nr 1741/2006 z dnia 24 listopada 2006 r. ustanawiającym warunki przyznawania specjalnych refundacji wywozowych do wołowiny bez kości z dorosłego bydła płci męskiej, objętej procedurą składu celnego przed wywozem ⁽⁶⁾, (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych ⁽⁷⁾, (WE) nr 1359/2007 z dnia 21 listopada 2007 r. ustanawiającym warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych elementów odkostnionego mięsa wołowego ⁽⁸⁾, (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny ⁽⁹⁾, (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina ⁽¹⁰⁾, (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽¹¹⁾, (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 21.12.2005, s. 6.⁽⁵⁾ Dz.U. L 288 z 19.10.2006, s. 18.⁽⁶⁾ Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 7.⁽⁷⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 72.⁽⁸⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21.⁽⁹⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1.

wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina ⁽¹⁾, (WE) nr 1187/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do pozwoleń na wywóz i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych ⁽²⁾, (UE) nr 479/2010 z dnia 1 czerwca 2010 r. ustanawiającym zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do przekazywanych Komisji informacji dotyczących sektora mleka i przetworów mlecznych ⁽³⁾.

- (5) Do celów skutecznej administracji, przekazywanie informacji powinno zostać uproszczone z uwzględnieniem zdobytych doświadczeń. W szczególności należy określić, że tylko państwa członkowskie produkujące tytoń i chmiel powinny mieć obowiązek wysyłania danych na mocy rozporządzeń (WE) nr 2095/2005, (WE) nr 1557/2006 oraz (WE) nr 1850/2006. Celem zachowania jasności w wymienionych rozporządzeniach należy ponadto określić treść niektórych powiadomień.
- (6) Informacje, które państwa członkowskie muszą przekazać Komisji na podstawie art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) oraz (iii) rozporządzenia (WE) nr 436/2009 powinny zostać przesłane do Eurostatu. Ze względu na spójność i dobre administrowanie, informacje takie powinny być przekazywane za pośrednictwem środków elektronicznych, i powinny trafiać do pojedynczego punktu odbioru danych w Eurostacie, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi przez Komisję (Eurostat).
- (7) Kurs wymiany, który ma być zastosowany, powinien być zgodny z zasadą określoną w art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniającego niektóre rozporządzenia ⁽⁴⁾.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia: (WE) nr 2095/2005, (WE) nr 1557/2006, (WE) nr 1741/2006, (WE) nr 1850/2006, (WE) nr 1359/2007, (WE) nr 382/2008, (WE) nr 436/2009, (WE) nr 612/2009, (WE) nr 1122/2009, (WE) nr 1187/2009 oraz (UE) nr 479/2010.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich oraz Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2095/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

- (¹) Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.
 (²) Dz.U. L 318 z 4.12.2009, s. 1.
 (³) Dz.U. L 135 z 2.6.2010, s. 26.
 (⁴) Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52.

„Artykuł 1

1. Do dnia 31 lipca roku następującego po roku danego zbioru, produkujące państwa członkowskie przekazują Komisji, ogółem oraz – z wyjątkiem lit. a) – w podziale na grupy odmian surowca tytoniowego, o których mowa w ust. 3, następujące informacje dotyczące każdego zbioru:

- liczbę przedsiębiorstw wstępnego przetworzenia;
- liczbę rolników;
- obszar w hektarach;
- dostarczone ilości w tonach;
- średnią cenę z wyłączeniem podatków i innych opłat, wypłacaną rolnikom;
- zapasy w tonach w posiadaniu pierwszych przetwórców do końca czerwca roku następującego po roku danego zbioru.

Cena, o której mowa w lit. e), wyrażona jest w EUR za kg, przy użyciu, w razie takiej potrzeby, najbardziej aktualnego kursu wymiany ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed dniem 1 stycznia roku następującego po roku danego zbioru.

2. Do dnia 31 lipca bieżącego roku zbioru, produkujące państwa członkowskie przekazują Komisji, ogółem oraz w podziale na grupy odmian surowca tytoniowego, o których mowa w ust. 3, następujące informacje dotyczące każdego zbioru:

- szacowany obszar w hektarach;
- szacowaną produkcję w tonach.

3. Grupy odmian surowca tytoniowego:

- grupa I: suszony ogniowo-rurowo: tytoń suszony w piecach o kontrolowanym przepływie powietrza, temperaturze i wilgotności, w szczególności Virginia;
- grupa II: suszony powietrzem na jasny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną z uniemożliwieniem fermentacji, w szczególności Burley i Maryland;
- grupa III: suszony powietrzem na ciemny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną, pozostawiony do naturalnej fermentacji przed wprowadzeniem do obrotu, w szczególności Badischer Geudertheimer, Fermented Burley, Havana, Mocny Skroniowski, Nostrano del Brenta oraz Puławski;
- grupa IV: suszony ogniowo-płomieniowo: tytoń suszony ogniem, w szczególności Kentucky oraz Solento;
- grupa V: suszony na słońcu: tytoń suszony na słońcu, zwany również „odmianami orientalnymi”, w szczególności Basmas, Katerini i Kaba-Koulak.

4. Państwa członkowskie, w których uprawa tytoniu nie przekroczyła 3 000 hektarów w poprzedzającym roku zbioru, mogą przekazać jedynie informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b) oraz c) oraz w ust. 2 lit. a), i przedstawić te informacje ogółem, bez podziału na grupy odmian surowca tytoniowego.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, 2 oraz 4, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

2) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że zainteresowane podmioty gospodarcze, w tym organizacje producentów, dostarczą im wymaganych informacji w odpowiednich terminach.”;

3) skreśla się załączniki IA, IB, II i III.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1557/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. W odniesieniu do każdego zbioru produkujące państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku danego zbioru chmielu, następujące informacje ogółem i, z wyłączeniem lit. a) i g) w podziale na dwie grupy odmian chmielu (goryczkową i aromatyczną):

- a) liczbę rolników uprawiających chmiel;
- b) obszar uprawy oraz nowe nasadzenia w roku danego zbioru (w hektarach);
- c) ilość w tonach oraz średnią cenę u producenta chmielu sprzedanego w ramach umów zawartych z wyprzedzeniem;
- d) ilość w tonach oraz średnią cenę u producenta chmielu sprzedanego w ramach innych umów lub sprzedanego bez umów;
- e) ilość chmielu niesprzedanego, w tonach;
- f) produkcję kwasu alfa w tonach oraz średnią zawartość kwasu alfa (w procentach);
- g) ilość chmielu objętego umowami zawartymi z wyprzedzeniem w odniesieniu do przyszłych zbiorów, w tonach.

Ceny, o których mowa w lit. c) i d), wyrażane są w EUR za kg, przy użyciu, w razie takiej potrzeby, najbardziej aktualnego kursu wymiany ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed 1 stycznia roku następującego po roku danego zbioru.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zagwarantowania, że zainteresowane podmioty gospodarcze, w tym organizacje producentów, dostarczą im wymaganych informacji w odpowiednich terminach.

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

2) skreśla się załącznik.

Artykuł 3

Artykuł 13 rozporządzenia (WE) nr 1741/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Powiadamianie Komisji

1. Państwa członkowskie informują Komisję każdego miesiąca o ilościach mięsa bez kości z dorosłego bydła płci męskiej objętego procedurą składu celnego przed wywozem zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dzieląc te ilości według 12-cyfrowego kodu nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ustanowionej rozporządzeniem (EWG) nr 3846/87.

Państwa członkowskie przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, najpóźniej drugiego miesiąca po miesiącu, w którym zostało przyjęte zgłoszenie wprowadzenia do składowania.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 4

Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 1850/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Powiadamianie Komisji

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji najpóźniej do dnia 30 czerwca każdego roku następujące dane:

- a) wykaz obszarów produkcji chmielu;
- b) wykaz ośrodków certyfikujących wraz z kodem każdego ośrodka;
- c) nazwy i adresy właściwych organów certyfikujących.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 5

W rozporządzeniu (WE) nr 1359/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie określają warunki nadzoru i stosownie do tego informują Komisję. Podejmują one wszelkie konieczne kroki celem uniemożliwienia podmieniania przedmiotowych produktów, zwłaszcza poprzez identyfikację każdego kawałka mięsa. Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach warunków nadzoru.”;

2) w art. 10 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do zaświadczeń określonych w art. 5 ust. 1, potwierdzonych przez właściwe organy w każdym kwartale i dotyczących oddzielonych od kości kawałków mięsa uzyskanych z ćwierćtuszy tylnych, państwa członkowskie, najpóźniej do końca drugiego miesiąca następującego po każdym kwartale, przekazują informacje o”;

3. dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”

Artykuł 6

W rozporządzeniu (WE) nr 382/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie informują Komisję:

- a) każdego dnia roboczego, do godziny 18.00 (czasu brukselskiego), o całkowitej ilości produktów, stanowiącej przedmiot wniosków;
- b) najpóźniej do końca miesiąca następującego po miesiącu składania wniosków – o wykazie wnioskodawców.”;

2) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie informują Komisję:

- a) każdego dnia roboczego, do godziny 18.00 (czasu brukselskiego), o całkowitej ilości produktów, stanowiącej przedmiot wniosków;
- b) najpóźniej do końca miesiąca następującego po miesiącu składania wniosków – o wykazie wnioskodawców.”;

3) artykuł 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

1. Państwa członkowskie informują Komisję:

- a) do piątku w każdym tygodniu:
 - (i) o wnioskach o pozwolenia zawierających wcześniej ustalone refundacje, złożonych zgodnie z art. 10 ust. 1, lub o braku wniosków o pozwolenia złożonych od poniedziałku do piątku danego tygodnia;
 - (ii) o wnioskach o pozwolenia, złożonych zgodnie z procedurą określoną w art. 47 rozporządzenia

(WE) nr 376/2008 lub o braku wniosków o pozwolenia złożonych od poniedziałku do piątku danego tygodnia;

(iii) o ilościach, w odniesieniu do których wydano pozwolenia na podstawie art. 12 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, lub o niewydaniu żadnych pozwoleń od poniedziałku do piątku danego tygodnia;

(iv) o ilościach, w odniesieniu do których wydano pozwolenia w następstwie wniosków o pozwolenia złożonych zgodnie z procedurą określoną w art. 47 rozporządzenia (WE) nr 376/2008, podając datę złożenia wniosku o pozwolenie i kraj przeznaczenia, od poniedziałku do piątku danego tygodnia;

(v) o ilościach, w odniesieniu do których wnioski o pozwolenie na wywóz zostały wycofane na podstawie art. 12 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, w trakcie danego tygodnia, podając datę złożenia wniosku o pozwolenie;

b) przed 14 dniem każdego miesiąca za miesiąc poprzedni:

(i) o wnioskach o pozwolenia, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 376/2008;

(ii) o ilościach, w odniesieniu do których wydano pozwolenia na podstawie art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia oraz na podstawie art. 47 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 i które nie zostały wykorzystane.

2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, zawierają:

- a) ilość wyrażoną w masie produktu lub liczbie sztuk dla każdej kategorii, o której mowa w art. 10 ust. 5;
- b) ilość dla każdej kategorii w rozbiciu według miejsca przeznaczenia.”;

4) dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

5) skreśla się załącznik VIII.

Artykuł 7

W rozporządzeniu (WE) nr 436/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przeliczenia ilości produktów innych niż wino na hektolitry wina państwa członkowskie mogą ustalić współczynniki, które mogą być modulowane według różnych obiektywnych kryteriów mających wpływ na przeliczenie. Państwa członkowskie przekazują Komisji współczynniki wraz z zestawieniem, określonym w art. 19 ust. 1.”;

2) nagłówek rozdziału III tytułu II otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ III

Obowiązki państw członkowskich dotyczące powiadomień”;

3) w art. 19 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„W celu odnotowywania zmian cen państwa członkowskie, w których produkcja w ramach wyrobu wina wyniosła w ostatnich 5 latach średnio ponad 5 % całkowitej unijnej produkcji wina, przekazują Komisji informacje dotyczące win, o których mowa w ust. 1 załącznika XIb do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*):

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.”;

4) artykuł 49 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49

Powiadamanie

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji:
 - a) nazwę i adres właściwego organu lub właściwych organów do wykonania niniejszego tytułu;
 - b) w stosownych przypadkach nazwę i adres instytucji upoważnionych przez właściwy organ do wykonania niniejszego tytułu.
2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje o:
 - a) późniejszych zmianach dotyczących właściwych organów i instytucji, o których mowa w ust. 1;
 - b) środkach, które podjęło w celu wykonania niniejszego tytułu, o ile środki te mają szczególne znaczenie dla współpracy między państwami członkowskimi, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 555/2008.
3. Komisja sporządza i aktualizuje wykaz nazw i adresów właściwych organów i instytucji w oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie. Komisja publikuje ten wykaz w Internecie.”;

5) artykuł 50 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Powiadamanie

1. Bez uszczerbku dla szczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki umożliwiające im przestrzeganie terminów przekazywania informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Państwa członkowskie przechowują informacje zarejestrowane na mocy niniejszego rozporządzenia przez co najmniej pięć lat winiarskich następujących po roku, w którym zostały one zarejestrowane.
3. Przekazywanie informacji wymaganych w niniejszym rozporządzeniu nie narusza obowiązków spoczywających

na państwach członkowskich, określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 357/79 w sprawie badań statystycznych dotyczących obszarów uprawy winorośli.

4. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

Jednak powiadomienia, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) oraz (iii), przekazywane są przez państwa członkowskie w formie elektronicznej lub wysyłane w formie elektronicznej do pojedynczego punktu odbioru danych w Eurostacie, zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi przez Komisję (Eurostat”).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 8

Artykuł 50 rozporządzenia (WE) nr 612/2009 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Powiadamanie Komisji

1. Państwa członkowskie informują Komisję:
 - a) bezzwłocznie o przypadkach, gdy stosuje się art. 27 ust. 1. Komisja następnie powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie;
 - b) najpóźniej do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe, dla każdego 12-cyfrowego kodu ilości wywiezionych produktów nieobjętych pozwoleniami na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji dotyczącymi przypadków, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 6 i art. 42. Kody grupuje się według sektorów.”
2. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 9

W art. 84 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Powiadomienia, o których mowa w art. 40 ust. 2 oraz w ust. 5 niniejszego artykułu, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 10

W rozporządzeniu (WE) nr 1187/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenia na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji są wydawane piątego dnia roboczego następującego po dniu, w którym wpłynął wniosek, z zastrzeżeniem, że ilości, o które złożono wniosek, zostały zgłoszone zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 479/2010 (*) oraz że nie zostały przyjęte środki, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

(*) Dz.U. L 135 z 2.6.2010, s. 26.”;

2) w art. 24 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie w możliwie jak najkrótszym terminie powiadamia Komisję o zmianie wskazanego importera, a Komisja informuje właściwe organy w Stanach Zjednoczonych Ameryki o wprowadzonej zmianie.”;

3) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie później niż piątego dnia roboczego po upływie terminu składania wniosków o pozwolenia państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach objętych wnioskami o pozwolenia, odrębnie dla każdej z dwóch części kontyngentu oraz dla każdego kodu produktu według nomenklatury refundacji lub, w stosownych przypadkach, powiadamiają o tym, że nie zostały złożone żadne wnioski.

Przed wydaniem pozwoleń, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie weryfikuje w szczególności, że warunki, o których mowa w art. 27 ust. 2 i w art. 28 ust. 1 i 2, zostały spełnione.”;

b) w ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli w wyniku zastosowania współczynnika przydziału ilość produktu przypadająca na jednego wnioskodawcę jest mniejsza niż 20 ton, wnioskodawcy mogą wycofać swoje wnioski. W takim przypadku powiadamiają oni o tym właściwe organy w ciągu trzech dni roboczych po opublikowaniu decyzji Komisji. Zabezpieczenie zostaje niezwłocznie zwolnione. W ciągu ośmiu dni roboczych po opublikowaniu decyzji właściwe organy powiadamiają Komisję o ilościach produktów w podziale na kody produktów nomenklatury refundacji, których dotyczą wycofane wnioski, oraz w odniesieniu do których zabezpieczenia zostały zwolnione.”.

4) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenia wydaje się na wniosek przedsiębiorcy, nie wcześniej niż w dniu 1 czerwca i nie później niż w dniu 15 lutego następnego roku. Pozwolenia są wydawane wyłącznie tym przedsiębiorcom, których wnioski o pozwolenia zgłoszono zgodnie z art. 31 ust. 1.

Jeżeli okaże się, że informacje dostarczone przez przedsiębiorcę, który uzyskał pozwolenie, są niepoprawne, pozwolenie jest unieważniane, a złożone zabezpieczenie ulega przepadkowi.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej do końca lutego, o ilości produktów w podziale na kody produktów według nomenklatury refundacji, na które nie zostały wydane pozwolenia w ramach obydwu części kontyngentu, o którym mowa w art. 28 ust. 1.”;

b) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Najpóźniej do dnia 31 sierpnia każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji w ramach obydwu części kontyngentu, o których mowa w art. 28 ust. 1, oraz w odniesieniu do poprzedniego dwunastomiesięcznego okresu, o którym mowa w art. 28 ust. 1, następujące ilości, w podziale na kody produktów według nomenklatury refundacji:

— ilość, na którą zostały przydzielone pozwolenia,

— ilość, na którą zostały wydane pozwolenia,

— ilość wywiezioną.”;

5) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

6) skreśla się załączniki IV, V i VI.

Artykuł 11

W art. 7 rozporządzenia (UE) nr 479/2010 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od art. 8, powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 174/2011**z dnia 23 lutego 2011 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 314/2004 zawiera wykaz osób, w stosunku do których na mocy wspomnianego rozporządzenia stosuje się zamrożenie środków finansowych oraz zasobów gospodarczych.
- (2) W załączniku II I III do decyzji Rady 2011/101/WPZiB z dnia 15 lutego 2011 r. ⁽²⁾ w sprawie środków ograniczających wobec Zimbabwe określono osoby fizyczne i prawne, wobec których środki ograniczające mają być

stosowane zgodnie z art. 5 tejże decyzji, a rozporządzenie (WE) nr 314/2004 nadaje skutek tej decyzji w takim zakresie, w jakim konieczne jest działanie na szczeblu Unii. W celu zapewnienia spójności z niniejszą decyzją Rady należy wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 314/2004.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 314/2004 zostaje niniejszym zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,Dyrektor – Szef Służby ds. Instrumentów Polityki
Zagranicznej⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 24.2.2004, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2011, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 314/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. W części I „Osoby fizyczne” skreśla się następujące wpisy:

-
- „6. Bonyongwe, Willa (alias Willia)
-
10. Chairuka, Annie Flora Imagine
-
13. Charamba, Rudo Grace
-
14. Charumbira, Fortune Zefanaya
-
20. Chihuri, Isobel (alias Isabel) Halima
-
27. Chingoka, Peter Farai
-
33. Chitepo, Victoria
-
40. Damasane, Abigail
-
43. Dokora, Lazarus
-
45. Gambe, Theophilus
-
46. Georgias, Aguy
-
49. Gono, Helen (aliasHellin) Mushanyuri
-
50. Gula-Ndebele, Sobuza
-
57. Jangara (alias Changara), Thomsen
-
59. Kangai, Kumbirai
-
63. Kaukonde, Ray Joseph
-
69. Kuruneri, Christopher Tichaona
-
73. Lesabe, Thenjiwe V.
-
77. Made, Patricia A.
-
83. Malinga, Joshua
-
88. Masawi, Ephrahim Sango
-
96. Matshalaga, Obert
-
97. Matshiya, Melusi (Mike)
-
126. Mugabe, Sabina
-
128. Muguti, Edwin
-
143. Mutinhiri, Tracey
-
151. Ndlovu, Naison K.
-
152. Ndlovu, Richard
-
160. Nyathi, George
-
164. Parirenyatwa, Choice
-
167. Patel, Khantibhal
-
168. Pote, Selina M.
-
180. Sekeremayi (alias Sekeramayi), Tsitsi Chihuri
-
193. Stamps, Timothy
-
197. Udenge, Samuel”
-

2. Wpisy w wykazie osób w części I „Osoby fizyczne” zastępuje się następującymi wpisami:

Nazwa	Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie Dane identyfikacyjne	Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2
1. Mugabe, Robert Gabriel	Prezydent, ur. 21.2.1924 r., nr pasz. AD001095. Szeft rządu, odpowiedzialny za działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
8. Buka (alias Bhuka), Flora	Urząd Prezydenta (była minister stanu ds. specjalnych odpowiedzialna za grunty i programy przesiedlenia (była minister stanu przy Urzędzie Wiceprezydenta oraz była minister stanu ds. reformy rolnej przy Urzędzie Prezydenta), ur. 25.2.1968 r. Była minister rządu, zamieszana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	25.7.2002
11. Chapfika, David	Były wiceminister rolnictwa (były wiceminister finansów), ur. 7.4.1957 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	21.2.2004
12. Charamba, George	Stały sekretarz w Departamencie Informacji i Propagandy, ur. 4.4.1963 r., nr pasz. AD002226. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
17. Chigwedere, Aeneas Soko	Gubernator prowincji. Mashonaland Wschodni, ur. 25.11.1939 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	25.7.2002
18. Chihota, Phineas	Wiceminister przemysłu i handlu międzynarodowego. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
21. Chimbudzi, Alice	Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF). Członek Biura Politycznego, jako taki mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	16.6.2005
23. Chimutengwende, Chenhamo Chekezha	Były minister stanu ds. publicznych i interaktywnych (były minister informacji, były minister poczty i telekomunikacji), ur. 28.8.1943 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
25. Chinamasa, Patrick Anthony	Minister sprawiedliwości, prawa i spraw parlamentarnych, ur. 25.1.1947 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
38. Chombo, Ignatius Morgan Chiminya	Minister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji, ur. 1.8.1952 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
51. Gumbo, Rugare Eleck Ngidi	Były minister rolnictwa (były minister rozwoju gospodarczego) ur. 8.3.1940 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002

Nazwa	Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie Dane identyfikacyjne	Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2
62. Kasukuwere, Saviour	Wiceminister ds. rozwoju młodzieży i tworzenia miejsc pracy oraz zastępca sekretarza ds. młodzieży w Biurze Politycznym ZANU-PF, ur. 23.10.1970 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
72. Langa, Andrew	Wiceminister środowiska i turystyki (były wiceminister transportu i komunikacji). Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2004
76. Made, Joseph Mtakwese	Minister stanu ds. inżynierii i mechanizacji rolniczej (były minister rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich), ur. 21.11.1954 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
78. Madzongwe, Edna (alias Edina)	ZANU-PF, przewodnicząca Senatu, ur. 11.7.1943 r. Członek Biura Politycznego, jako taki mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	25.7.2002
84. Maluleke, Titus	Gubernator prowincji Masvingo (były wiceminister edukacji, sportu i kultury). Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	18.4.2007
85. Mangwana, Paul Munyaradzi	Minister stanu ds. zwiększenia udziału i uprawnień ludności miejscowej, ur. 10.8.1961 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
87. Marumahoko, Reuben	Wiceminister spraw zagranicznych (były wiceminister spraw wewnętrznych), ur. 4.4.1948 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	14.9.2002
94. Matiza, Joel Biggie	Wiceminister ds. gospodarki mieszkaniowej na terenach wiejskich i świadczeń socjalnych, ur. 17.8.1960 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
95. Matonga, Brighton	Wiceminister ds. informacji i reklamy, ur. w 1969 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
98. Mavhaire, Dzikamai	Członek Komitetu Biura Politycznego ZANU-PF. Członek Biura Politycznego, jako taki mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	6.3.2007
99. Mbiriri, Partson	Stały sekretarz, minister ds. samorządu terytorialnego, robót publicznych i rozwoju terenów miejskich. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	2.8.2005
102. Midzi, Amos Bernard (Mugenwa)	Były minister ds. kopalń i rozwoju górnictwa (były minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych), ur. 4.7.1952 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	14.9.2002

Nazwa	Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie Dane identyfikacyjne	Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2
103. Mwangagwa, Emmerson Dambudzo	Minister ds. Gospodarki Mieszkaniowej na Terenach Wiejskich i Udogodnień Socjalnych, (były przewodniczący parlamentu) ur. 15.9.1946 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
104. Mohadi, Kembo Campbell Dugishi	Minister spraw wewnętrznych (były wiceminister ds. samorządu terytorialnego, robót publicznych i gospodarki mieszkaniowej), ur. 15.11.1949 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
112. Mpofo, Obert Moses	Minister przemysłu i handlu międzynarodowego (były gubernator prowincji Matabeleland North) zastępca sekretarza ds. bezpieczeństwa narodowego w Biurze Politycznym ZANU-PF, ur. 12.10.1951 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
117. Muchena, Olivia Nyembesi (alias Nyembezi)	Minister stanu ds. nauki i techniki przy Urzędzie Prezydenta (była minister stanu przy urzędzie wiceprezydenta Msiki), ur. 18.8.1946 r. Minister rządu, zamieszana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
118. Muchinguri, Oppah Chamu Zvipange	Sekretarz ds. równouprawnienia płci i kultury w Biurze Politycznym ZANU-PF (była minister ds. kobiet, równouprawnienia płci i rozwoju społeczności), ur. 14.12.1958 r. Była minister rządu, zamieszana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	25.7.2002
121. Mudenge, Isack Stanislaus Goreraivo	Minister szkolnictwa wyższego i pomaturalnego (były minister spraw zagranicznych), ur. 17.12.1941 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
124. Mugabe, Grace	Ur. 23.7.1965 r., nr paszp. AD001159. Żona szefa rządu, zamieszana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
129. Mujuru, Joyce Teurai Ropa	Wiceprezydent (była minister ds. zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury), ur.15.4.1955 r. Minister rządu, zamieszana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
130. Mujuru, Solomon T.R.	Starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU-PF, ur. 1.5.1949 r. Członek Biura Politycznego, jako taki mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	25.7.2002
133. Mumbengegwi, Samuel Creighton	Były minister finansów; były minister stanu ds. zwiększenia udziału i uprawnień ludności miejscowej, ur. 23.10.1942 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002

Nazwa	Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie Dane identyfikacyjne	Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2
134. Mumbengegwi, Simbarashe Simbanenduku	Minister spraw zagranicznych, ur. 20.7.1945 r., nr pasz. AD001086. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
137. Mushohwe, Christopher Chindoti	Gubernator prowincji: Manicaland. (Były minister transportu i komunikacji, były wiceminister transportu i komunikacji), ur. 6.2.1954 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	25.7.2002
138. Mutasa, Didymus Noel Edwin	Minister stanu ds. bezpieczeństwa narodowego, reformy rolnej i przesiedleń przy Urzędzie Prezydenta, sekretarz ds. administracyjnych w ZANU-PF, ur. 27.7.1935 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
141. Mutezo, Munacho	Były minister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	16.6.2005
142. Mutinhiri, Ambros (alias Ambrose)	Minister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia płci i tworzenia miejsc pracy, brygadier w stanie spoczynku. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2004
144. Mutiwekuziva, Kaparadza Kenneth	Były wiceminister ds. rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy, ur. 27.5.1948 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa	14.9.2002
146. Muzenda, Tsitsi V.	Starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU-PF, ur. 1922-10-28 r. Członek Biura Politycznego, jako taki mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	25.7.2002
148. Mzembe, Walter	Wiceminister ds. zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury, ur. 16.3.1964 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	18.4.2007
150. Ncube, Abedinico	Minister ds. służby publicznej, pracy i opieki społecznej (były wiceminister spraw zagranicznych), ur. 13.10.1954 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
153. Ndlovu, Sikhanyiso	Były minister informacji i propagandy (były wiceminister szkolnictwa wyższego i uniwersyteckiego), ur. 20.9.1949 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002

Nazwa	Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie Dane identyfikacyjne	Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2
154. Nguni, Sylvester	Minister rozwoju gospodarczego (były minister rolnictwa), ur. 4.8.1955 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
155. Nhema, Francis	Minister środowiska i turystyki, ur. 7.4.1959 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
157. Nkomo, John Landa	Były przewodniczący parlamentu (były minister ds. operacji specjalnych przy Urzędzie Prezydenta), krajowy przewodniczący ZANU-PF, ur. 22.8.1934 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002
158. Nyambuya, Michael Reuben	Były minister ds. energii i rozwoju energetyki (były generał broni, gubernator prowincji: Manicaland), ur. 23.7.1955 r. Były minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2004
159. Nyanhongo, Magadzire Hubert	Wiceminister transportu i komunikacji. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
163. Nyoni, Sithembiso Gile Glad	Minister ds. rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy, ur. 20.9.1949 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
165. Pairenyatwa, David Pagwese	Minister ds. zdrowia i opieki nad dziećmi (były wiceminister), ur. 2.8.1950 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
174. Sakabuya, Morris	Wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005
175. Sakupwanya, Stanley	Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU-PF ds. zdrowia i opieki nad dziećmi. Członek Biura Politycznego, mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	25.7.2002
177. Sandi, E.	Zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU-PF ds. kobiet. Członek Biura Politycznego, mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	16.6.2005
178. Savanhu, Tendai	Zastępca sekretarza ZANU-PF ds. transportu i opieki społecznej, ur. 21.3.1968 r. Członek Biura Politycznego, mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	16.6.2005
179. Sekeramayi, Sydney (alias Sidney) Tigere	Minister obrony, ur. 30.3.1944 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2002

Nazwa	Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie Dane identyfikacyjne	Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2
182. Shamu, Webster Kotiwani	Minister stanu ds. wdrażania polityki (były minister stanu ds. wdrażania polityki przy Urzędzie Prezydenta), ur. 6.6.1945 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2004
183. Shamuyarira, Nathan Marwirakuwa	Sekretarz Biura Politycznego ZANU-PF ds. informacji i propagandy, ur. 29.9.1928 r. Członek Biura Politycznego, mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	25.7.2002
185. Shumba, Isaiah Masvayamwando	Wiceminister edukacji, sportu i kultury, ur. 3.1.1949 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	25.7.2002
189. Sibanda, Misheck Julius Mpande	Sekretarz Gabinetu (następca Charlesa Utete), ur. 3.5.1949 r. Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	21.2.2004
192. Sikosana, Absalom	Sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. młodzieży. Członek Biura Politycznego, mający silne powiązania z rządem i jego polityką.	25.7.2002
200. Zhuwao, Patrick	Wiceminister nauki i techniki (uwaga: siostrzeniec prezydenta Mugabe). Minister rządu, zamieszany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.	16.6.2005

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 175/2011**z dnia 23 lutego 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	122,2
	MA	69,6
	TN	117,7
	TR	113,4
	ZZ	105,7
0707 00 05	MK	140,7
	TR	176,9
	ZZ	158,8
0709 90 70	MA	41,5
	TR	116,8
	ZZ	79,2
0805 10 20	EG	55,8
	IL	59,1
	MA	56,9
	TN	51,7
	TR	69,9
	ZZ	58,7
0805 20 10	IL	159,0
	MA	91,6
	US	107,8
	ZZ	119,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	EG	51,1
	IL	115,9
	JM	74,2
	MA	111,8
	PK	34,8
	TR	64,5
	ZZ	74,6
	0805 50 10	EG
MA		52,1
TR		49,1
ZZ		56,6
0808 10 80	CA	91,7
	CM	53,6
	CN	84,0
	MK	50,2
	US	124,3
	ZZ	80,8
0808 20 50	AR	178,5
	CL	98,0
	CN	50,3
	US	117,6
	ZA	94,9
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2011/15/UE

z dnia 23 lutego 2011 r.

zmieniająca dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającą dyrektywę Rady 93/75/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rezolucja Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) nr MSC.150(77) została z dniem 1 lipca 2009 r. uchylona i zastąpiona rezolucją IMO nr MSC.286(86). Należy zatem odpowiednio znowelizować art. 12 dyrektywy 2002/59/WE, w którym jest mowa o uchylonej rezolucji IMO.
- (2) Należy uaktualnić wymogi dotyczące posiadania systemów automatycznej identyfikacji (AIS) oraz systemów rejestrowania przebiegu podróży (VDR), tak aby uwzględniały one zmiany w Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) oraz rozwój uproszczonych systemów VDR w wersji zatwierdzonej przez IMO. Należy także doprecyzować zakres wyłączeń z obowiązku spełniania tych wymogów, które przysługują małym statkom pasażerskim pływającym na krótkich trasach oraz dostosować je do tego rodzaju rejsów.
- (3) Należy wyraźniej określić uprawnienia państw członkowskich do interweniowania w przypadku wypadku na morzu. W szczególności należy wyraźnie stwierdzić, że mogą one wydawać polecenia podmiotom prowadzącym działania pomocowe, ratownicze lub holownicze w celu zapobieżenia poważnym i bezpośrednim zagrożeniom dla ich linii brzegowej lub powiązanych z nią interesów, dla bezpieczeństwa innych statków oraz ich załóg i pasażerów lub osób przebywających na lądzie, lub aby chronić środowisko morskie.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany

W dyrektywie 2002/59/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 ust. 1, lit. b) otrzymuje brzmienie:
 - „b) dla substancji określonych w załączniku I do Konwencji MARPOL – kartę danych dotyczących bezpieczeństwa z wyszczególnieniem fizykochemicznych właściwości produktów, w tym, w stosownych przypadkach, ich lepkości wyrażonej w cSt w temp. 50 °C oraz gęstości w temp. 15 °C oraz inne dane zawarte w karcie danych dotyczących bezpieczeństwa zgodnie z rezolucją IMO MSC.286(86);”;
- 2) załącznik II zastępuje się załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;
- 3) załącznik IV zastępuje się załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie ustawy, rozporządzenia oraz przepisy administracyjne niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy najpóźniej w ciągu 12 miesięcy od jej wejścia w życie, nie naruszając daty transpozycji przewidzianej w art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/17/WE⁽²⁾ w odniesieniu do statków rybackich. Tekst tych przepisów przekazują one niezwłocznie Komisji. Przepisy te – w formie przyjętej przez państwa członkowskie – zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub zostają opatrzone takim odniesieniem przy okazji ich oficjalnej publikacji. Formę tego odniesienia ustalają państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 101.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK II

Wymogi mające zastosowanie do wyposażenia pokładowego

I. STATKI RYBACKIE

Statki rybackie o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów zostają wyposażone w system automatycznej identyfikacji (AIS) zgodnie z art. 6a według następującego harmonogramu:

- statki rybackie o długości całkowitej wynoszącej 24 metry lub więcej, ale mniejszej niż 45 metrów: najpóźniej do dnia 31 maja 2012 r.,
- statki rybackie o długości całkowitej wynoszącej 18 metrów lub więcej, ale mniejszej niż 24 metry: najpóźniej do dnia 31 maja 2013 r.,
- statki rybackie o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów, ale mniejszej niż 18 metrów: najpóźniej do dnia 31 maja 2014 r.
- Do nowo wybudowanych statków rybackich o długości całkowitej przekraczającej 15 metrów wymóg posiadania przedmiotowego systemu ustanowiony w art. 6a stosuje się od dnia 30 listopada 2010 r.

II. STATKI UPRAWIAJĄCE ŻEGLUGĘ MIĘDZYNARODOWĄ

Statki pasażerskie, niezależnie od ich wielkości, oraz wszystkie statki inne niż statki pasażerskie o pojemności brutto 300 i powyżej uprawiające żeglugę międzynarodową, które zawijają do portu państwa członkowskiego, zostają wyposażone w system automatycznej identyfikacji (AIS) zgodnie z normami techniczno-eksploatacyjnymi ustanowionymi w rozdziale V konwencji SOLAS. Statki pasażerskie, niezależnie od ich wielkości, oraz wszystkie statki inne niż statki pasażerskie o pojemności brutto 3 000 i powyżej uprawiające żeglugę międzynarodową, które zawijają do portu państwa członkowskiego, zostają wyposażone w system rejestrowania przebiegu podróży (VDR) zgodnie z normami techniczno-eksploatacyjnymi ustanowionymi w rozdziale V konwencji SOLAS. W przypadku statków towarowych zbudowanych przed dniem 1 lipca 2002 r. dopuszcza się użycie uproszczonego systemu rejestrowania przebiegu podróży (S-VDR), który spełnia normy techniczno-eksploatacyjne opracowane zgodnie z rozdziałem V konwencji SOLAS.

III. STATKI UPRAWIAJĄCE ŻEGLUGĘ KRAJOWĄ

1. **Systemy automatycznej identyfikacji (AIS)**

Statki pasażerskie, niezależnie od ich wielkości, oraz wszystkie inne statki o pojemności brutto 300 i powyżej uprawiające żeglugę krajową zostają wyposażone w system automatycznej identyfikacji (AIS), który spełnia normy techniczno-eksploatacyjne ustanowione w rozdziale V konwencji SOLAS.

2. **Systemy rejestrowania przebiegu podróży (VDR)**

- a) Statki pasażerskie, niezależnie od ich wielkości, oraz statki inne niż statki pasażerskie o pojemności brutto 3 000 i powyżej i zbudowane w dniu 1 lipca 2002 r. lub później, które uprawiają żeglugę krajową, zostają wyposażone w system rejestrowania przebiegu podróży (VDR), który spełnia normy techniczno-eksploatacyjne opracowane zgodnie z rozdziałem V konwencji SOLAS.
- b) Statki towarowe o pojemności brutto 3 000 i powyżej, zbudowane przed dniem 1 lipca 2002 r., uprawiające żeglugę krajową zostają wyposażone w system rejestrowania przebiegu podróży (VDR) lub w uproszczony system rejestrowania przebiegu podróży (S-VDR), który spełnia normy techniczno-eksploatacyjne opracowane zgodnie z rozdziałem V konwencji SOLAS.

IV. WYŁĄCZENIA

1. **Wyłączenia z wymogu posiadania na statku systemu AIS**

- a) Państwa członkowskie mogą wyłączyć statki pasażerskie o długości poniżej 15 metrów lub pojemności brutto poniżej 300 uprawiające żeglugę krajową z obowiązku spełnienia wymogów dotyczących systemu AIS ustanowionych w niniejszym załączniku;
- b) państwa członkowskie mogą wyłączyć statki inne niż statki pasażerskie o pojemności brutto 300 i powyżej, ale mniejszej niż 500, pływające wyłącznie na wodach wewnętrznych danego państwa członkowskiego oraz poza szlakami zwyczajowo uczęszczanymi przez inne statki wyposażone w system AIS, z wymogów dotyczących posiadania systemu AIS ustanowionych w niniejszym załączniku.

2. Wyłączenia z wymogu posiadania na statku systemu VDR lub uproszczonego systemu S-VDR

Państwa członkowskie mogą stosować wyłączenia z wymogu wyposażenia statku w system VDR lub S-VDR według poniższego klucza:

- a) statki pasażerskie uprawiające jedynie żeglugę na obszarach morskich inne niż statki objęte klasą A, o której mowa w art. 4 dyrektywy 2009/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, można wykluczyć z wymogu posiadania systemu VDR;
- b) statki, inne niż statki pasażerskie ro-ro, zbudowane przed dniem 1 lipca 2002 r. można wykluczyć z wymogu posiadania systemu VDR w przypadku, gdy możliwe jest wykazanie, że połączenie systemu VDR z istniejącym wyposażeniem danego statku nie ma uzasadnienia i jest niewykonalne;
- c) statki towarowe zbudowane przed dniem 1 lipca 2002 r. uprawiające żeglugę międzynarodową lub krajową można wykluczyć z wymogu posiadania systemu S-VDR, jeżeli w ciągu dwóch lat od daty wdrożenia określonej w rozdziale V konwencji SOLAS przewidziano całkowite wycofanie tych statków z eksploatacji.

(1) Dz.U. L 163 z 25.6.2009, s. 1.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

Środki dostępne państwom członkowskim w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa na morzu i środowiska naturalnego

(zgodnie z art. 19 ust. 1)

Jeżeli w następstwie wypadku lub okoliczności opisanych w art. 17, mających wpływ na statek, właściwe władze zainteresowanego państwa członkowskiego uważają, w ramach prawa międzynarodowego, że konieczne jest zapobieganie, zmniejszenie lub usunięcie poważnych i trwałych zagrożeń dla jego wybrzeża lub związanych z wybrzeżem interesów, bezpieczeństwa innych statków i ich załóg oraz pasażerów lub dla ludzi na wybrzeżu, dla ochrony środowiska morskiego, władze te mogą w szczególności:

- a) ograniczyć poruszanie się statku lub skierować go tak, aby płynął określonym kursem. Ten wymóg nie zwalnia kapitana statku z odpowiedzialności za bezpieczne kierowanie nim;
- b) skierować urzędowe żądanie do kapitana statku, aby zaprzestał zagrażać środowisku naturalnemu lub bezpieczeństwu na morzu;
- c) wysłać zespół ewaluacyjny na pokład statku, aby zbadał stopień ryzyka, udzielił pomocy kapitanowi w usuwaniu skutków zaistniałej sytuacji, a o jej rozwoju na bieżąco informował właściwą stację nadbrzeżną;
- d) poinstruować kapitana statku, aby udał się do miejsca schronienia w przypadku nieuchronnego niebezpieczeństwa, lub spowodować, aby statek był pilotowany lub holowany.

W przypadku statku, który jest holowany na mocy umowy o świadczeniu usług holowniczych lub umowy o ratownictwo morskie, środki podjęte przez właściwy organ państwa członkowskiego na mocy lit. a) i d) mogą dotyczyć również podmiotów uczestniczących w działaniach pomocowych, ratowniczych lub holowniczych.”

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 lutego 2011 r.

w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa przywożonych z Saint-Pierre i Miquelon

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 986)

(2011/122/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

(3) Podstawą wniosku Saint-Pierre i Miquelon był utrzymujący się niedobór źródeł zaopatrzenia w inne ryby.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

(4) Odstępstwo jest uzasadnione na mocy art. 37 ust. 1 i 5 lit. a) oraz b) załącznika III do decyzji 2001/822/WE, w szczególności w odniesieniu do rozwoju istniejących gałęzi przemysłu lokalnego, skutków ekonomicznych i społecznych oraz konkretnej sytuacji Saint-Pierre i Miquelon. Jako że odstępstwo zostaje przyznane w odniesieniu do produktów wymagających faktycznego przetworzenia, przyczyni się ono do rozwoju istniejącej gałęzi przemysłu. Przyznanie odstępstwa jest kluczowe dla zapewnienia sukcesu przedmiotowego zakładu, który zatrudnia znaczną liczbę personelu. Dlatego też bieżącą produkcję należy uzupełnić nowymi gatunkami.

uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) ⁽¹⁾, w szczególności art. 37 załącznika III do tej decyzji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Z zastrzeżeniem zgodności z niektórymi warunkami odnoszącymi się do ilości, nadzoru i czasu trwania, odstępstwo nie może poważnie zaszkodzić gospodarce Unii lub jednego lub więcej państw członkowskich.

(1) Załącznik III do decyzji 2001/822/WE odnosi się do definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej. Artykuł 37 tego załącznika stanowi, że odstępstwa od reguł pochodzenia można przyjąć, jeżeli uzasadnia je rozwój istniejących gałęzi przemysłu lub tworzenie nowych gałęzi przemysłu w danym kraju bądź na danym terytorium.

(6) Jeśli chodzi jednak o produkty objęte pozycją 0303, z ogólnych wytycznych art. 37 wynika, że odstępstwo od reguł pochodzenia określonych w załączniku III do decyzji 2001/822/WE nie może być przyznane tym produktom. Produkty te nie przyczyniają się bowiem do rozwoju istniejącej gałęzi przemysłu, ponieważ są poddawane pakowaniu, co nie ma charakteru faktycznej działalności przemysłowej.

(2) Dnia 19 października 2010 r. Saint-Pierre i Miquelon wystąpił, na okres ośmiu lat, o nowe odstępstwo od reguł pochodzenia określonych w załączniku III do decyzji 2001/822/WE. W dniu 12 listopada Saint-Pierre i Miquelon przedstawił dodatkowe informacje. Wniosek ten dotyczy całkowitej ilości rocznej 225 ton homara (*Homarus americanus*) objętego pozycjami HS 0306 i 1605, 600 ton makreli i śledzia (*Scomber scombrus*, *Clupea harengus*) objętych pozycjami 0303, 0304, 0305 i 1604 oraz 250 ton małża (*Mytilus edulis*) objętego pozycjami 0307 i 1605, pochodzących z państw trzecich i przetwarzanych w Saint-Pierre i Miquelon w celu wywozu do Unii.

(7) Odstępstwa nie należy również przyznawać w odniesieniu do świeżych i zamrożonych filetów z makreli i śledzia objętych pozycją 0304, ponieważ stosowne procesy związane z filetowaniem charakteryzują się w coraz większym stopniu wysokim poziomem mechanizacji. Wykorzystanie siły roboczej podczas procesów związanych z filetowaniem nie jest na tyle istotne, by mieć wpływ na poziom zatrudnienia. Przetwarzanie tych produktów nie przyczyni się zatem do rozwoju istniejących gałęzi przemysłu i z tego względu przyznanie jakichkolwiek odstępstw w odniesieniu do tych produktów nie jest uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1.

- (8) Jeśli chodzi o makrelę i śledzia, objęte pozycjami HS 0305 i 1604, odstępstwo powinno obejmować wyłącznie makrelę i śledzia w postaci wędzonej i przetworzonej. Aby lokalny przemysł mógł w pełni skorzystać z regularnych dostaw surowców dobrej jakości oraz aby możliwe było prowadzenie dodatkowej działalności poza sezonem, która przyczyni się do powstania ekonomii skali w lokalnym przemyśle, w odniesieniu do tych produktów należy przyznać odstępstwo na wnioskowaną roczną ilość wynoszącą 600 ton.
- (9) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ określa zasady administrowania kontyngentami taryfowymi. Aby zapewnić efektywne zarządzanie, zasady te powinny być stosowane odpowiednio do administrowania ilościami, w odniesieniu do których przyszanje się dane odstępstwo.
- (10) Ponieważ ważność decyzji 2001/822/WE wygasa z dniem 31 grudnia 2013 r., należy zaznaczyć, że jeżeli zostanie przyjęta nowa decyzja dotycząca stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą lub jeżeli decyzja 2001/822/WE zostanie przedłużona, odstępstwo będzie nadal stosowane po dniu 31 grudnia 2013 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od przepisów załącznika III do decyzji 2001/822/WE, produkty rybołówstwa przetwarzane w Saint-Pierre i Miquelon, wymienione w załączniku do niniejszej decyzji, uznawane są za produkty pochodzące z Saint-Pierre i Miquelon, jeżeli otrzymywane są z ryb innego pochodzenia, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odstępstwo przewidziane w art. 1 stosuje się do produktów rybołówstwa i do podanych w załączniku rocznych ilości przywożonych z Saint-Pierre i Miquelon do Unii w okresie od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia 31 stycznia 2019 r.

Artykuł 3

Artykuły 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 dotyczące administrowania kontyngentami taryfowymi stosuje się odpowiednio do administrowania ilościami, o których mowa w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Organy celne Saint-Pierre i Miquelon stosują konieczne środki w celu przeprowadzenia ilościowych kontroli wywozu produktów określonych w art. 1.

W tym celu wszelkie świadectwa wydawane zgodnie z niniejszą decyzją powinny zawierać odniesienie do niej.

Co trzy miesiące właściwe organy Saint-Pierre i Miquelon przekazują Komisji wykaz ilości, w odniesieniu do których wystawiono, na mocy niniejszej decyzji, świadectwa przewozowe EUR1 wraz z ich numerami seryjnymi.

Artykuł 5

Rubryka 7 świadectw EUR1 wydanych na mocy niniejszej decyzji zawiera jedno z następujących sformułowań:

— „Derogation - Decision/2011/122/EU”,

— „D rogation - Décision/2011/122/UE”.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia 31 stycznia 2019 r.

Jeżeli jednak zostanie przyjęty nowy system preferencyjny zastępujący po dniu 31 grudnia 2013 r. decyzję 2001/822/WE lub jeżeli obecny system zostanie przedłużony, niniejsza decyzja będzie w dalszym ciągu stosowana do dnia wygaśnięcia tego nowego systemu lub obecnego przedłużonego systemu, ale w każdym przypadku nie dłużej niż do dnia 31 stycznia 2019 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA PRZETWARZANE W SAINT-PIERRE I MIQUELON

Numer seryjny	Kod HS	Opis towarów	Okres	Całkowita ilość roczna (w tonach)
09.1623	ex 0306 12 ex 1605 30	Zamrożony homar (<i>Homarus americanus</i>), w całości, gotowany. Zamrożony homar (<i>Homarus americanus</i>), w kawałkach, gotowany lub świeży. Zamrożone mięso z homara (<i>Homarus americanus</i>), gotowane lub świeże. Gotowe posiłki z mięsa z homara (<i>Homarus americanus</i>), w tym posiłki gotowe do spożycia.	Od 1.2.2011 r. do 31.1.2019 r.	225
09.1624	ex 0305 42 ex 0305 49 ex 1604 12 ex 1604 15 ex 1604 20	Wędzone filety ze śledzia (<i>Clupea harengus</i>) lub z makreli (<i>Scomber scombrus</i>) Śledzie (<i>Clupea harengus</i>) lub makrele (<i>Scomber scombrus</i>) przetworzone lub zakonserwowane	Od 1.2.2011 r. do 31.1.2019 r.	600
09.1625	ex 0307 39 ex 1605 90	Zamrożone małże (<i>Mytilus edulis</i>), gotowane, w skorupach lub bez. Małże (<i>Mytilus edulis</i>) przetworzone lub zakonserwowane, posiłki zawierające małże (<i>Mytilus edulis</i>), w tym posiłki gotowe o spożycia.	Od 1.2.2011 r. do 31.1.2019 r.	250

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 lutego 2011 r.

uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia sedaksanu i *Bacillus firmus* I-1582 do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 989)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/123/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie unijnego wykazu substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej sedaksan została przedłożona władzom Francji przez Syngenta Crop Protection AG dnia 18 czerwca 2010 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej *Bacillus firmus* I-1582 została przedłożona władzom Francji przez Bayer CropScience SAS dnia 29 września 2010 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (4) Władze Francji poinformowały Komisję, że po wstępnym badaniu można uznać, że dokumentacja dotycząca tych substancji czynnych spełnia wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożone dokumentacje spełniają również wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego te substancje czynne. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacje zostały następnie przekazane przez poszczególnych wnioskodawców Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (5) Niniejsza decyzja powinna stanowić formalne potwierdzenie na poziomie Unii Europejskiej, że powyższe dokumentacje uznano za zasadniczo spełniające wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II i, dla przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego

rającego jedną z wymienionych substancji czynnych, wymogi określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dokumentacje dotyczące substancji czynnych, określonych w załączniku do niniejszej decyzji, przedłożone Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tych substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, zasadniczo spełniają wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

Dokumentacje te spełniają także wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, biorąc pod uwagę proponowane zastosowania.

Artykuł 2

Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy kontynuuje proces szczegółowego badania dokumentacji, o których mowa w art. 1, i w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej do dnia 28 lutego 2012 r., przekazuje Komisji wnioski z tego badania z zaleceniem włączenia bądź niewłączenia substancji czynnej, o której mowa w art. 1, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG wraz z wszelkimi odnośnymi warunkami.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJE CZYNNNE, KTÓRYCH DOTYCZY NINIEJSZA DECYZJA

Nazwa zwyczajowa, numer identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data złożenia wniosku	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
Sedaksan Nr CIPAC: 833	Syngenta Crop Protection AG	18 czerwca 2010 r.	FR
<i>Bacillus firmus</i> I-1582 Nr CIPAC: Nie dotyczy	Bayer CropScience SAS	29 września 2010 r.	FR

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 lutego 2011 r.

uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia etametsulfuronu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 991)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/124/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie unijnego wykazu substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej etametsulfuron została przedłożona władzom Zjednoczonego Królestwa przez DuPont de Nemours GmbH dnia 29 czerwca 2010 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały Komisję, że po wstępnym badaniu można uznać, że dokumentacja dotycząca tej substancji czynnej spełnia wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożona dokumentacja spełnia również wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja została następnie przekazana przez wnioskodawcę Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Niniejsza decyzja powinna stanowić formalne potwierdzenie, na poziomie Unii Europejskiej, że powyższą dokumentację uznano za zasadniczo spełniającą wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II i, dla przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną, wymogi określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dokumentacja dotycząca substancji czynnej, o której mowa w załączniku do niniejszej decyzji, przedłożona Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, spełnia zasadniczo wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

Dokumentacja ta spełnia także wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję czynną, biorąc pod uwagę proponowane zastosowania.

Artykuł 2

Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy kontynuuje proces szczegółowego badania dokumentacji, o której mowa w art. 1, i, w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej do dnia 28 lutego 2012 r., przekazuje Komisji wnioski z tego badania z zaleceniem włączenia bądź niewłączenia substancji czynnej, o której mowa w art. 1, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG wraz z wszelkimi warunkami dotyczącymi tego włączenia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJA CZYNNNA, KTÓREJ DOTYCZY NINIEJSZA DECYZJA

Nazwa zwyczajowa, numer identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data złożenia wniosku	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
Etametsulfuron Nr CIPAC: 834	DuPont de Nemours GmbH	29 czerwca 2010 r.	Zjednoczone Królestwo

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA**NR 305/09/COL****z dnia 8 lipca 2009 r.****w sprawie umowy sprzedaży energii zawartej między gminą Notodden a przedsiębiorstwem Becromal Norway AS****(Norwegia)**URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26 do tego porozumienia,

uwzględniając Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając art. 1 ust. 3 w części I oraz art. 4 ust. 2 i 4 oraz art. 7 ust. 2 w części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale ⁽⁴⁾,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽⁵⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY**1. Procedura**

Decyzja Urzędu nr 718/07/COL o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i w Suplemencie EOG ⁽⁶⁾. Urząd wezwał zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Urząd nie otrzymał żadnych uwag od zainteresowanych stron. W piśmie z dnia 4 lutego 2008 r. (zdarzenie nr 463572) władze norweskie przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

⁽¹⁾ Zwany dalej „Urzędem”.

⁽²⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽³⁾ Zwane dalej „Porozumieniem o nadzorze i Trybunale”.

⁽⁴⁾ Zwany dalej „protokołem 3”.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 96 z 17.4.2008, s. 21 i Suplement EOG nr 20 z 17.4.2008, s. 36.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 96 z 17.4.2008, s. 21 i Suplement EOG nr 20 z 17.4.2008, s. 38.

W piśmie z dnia 21 maja 2008 r. beneficjent pomocy, przedsiębiorstwo Becromal Norway AS, wystąpił o zorganizowanie spotkania z Urzędem. Spotkanie odbyło się w siedzibie Urzędu dnia 11 czerwca 2008 r. Podczas spotkania przedstawiciele przedsiębiorstwa Becromal wspomnieli między innymi o dodatkowej umowie między gminą Notodden a przedsiębiorstwem Becromal dotyczącej wykorzystywania przez gminę ścieków z elektrowni eksploatowanej przez przedsiębiorstwo Becromal (zdarzenie nr 482695).

2. Opis przedmiotowego środka

Notodden jest gminą w okręgu Telemark w południowo-wschodniej Norwegii. W granicach gminy znajdują się znaczne zasoby hydroelektryczne, ponieważ jest ona położona w miejscu, w którym dwie rzeki wpływają do jeziora Heddal-svatnet.

W związku z tym gmina jest uprawniona do corocznego otrzymywania od koncesjonariuszy pewnej ilości tak zwanej „energii koncesyjnej” z tytułu eksploatacji wodospadu. System energii koncesyjnej określono w sekcji 2 ust. 12 ustawy o licencjach przemysłowych i w sekcji 12 ust. 15 ustawy o regulacji wodospadów ⁽⁷⁾. Zgodnie z tymi przepisami, których treść jest identyczna, okręgi i gminy, w których znajduje się elektrownia, mają prawo otrzymywać do 10 % rocznej produkcji elektrowni po

⁽⁷⁾ Treść tych przepisów jest następująca: „Licencja przewiduje, że licencjodawca odstępuje okręgom i gminom, w których znajduje się elektrownia, do 10 % wzrostu energii wodnej uzyskanej z każdego wodospadu, obliczanego zgodnie z przepisami sekcji 11 podsekcja 1 w związku z sekcją 2 akapit trzeci. Decyzję dotyczącą odstępowanej ilości i jej dystrybucji podejmuje właściwe ministerstwo na podstawie ogólnego zapotrzebowania okręgu lub gminy na dostawy energii elektrycznej. Okręg lub gmina mogą wykorzystać dostarczaną energię według własnego uznania. [...] Cenę energii [dla gminy] ustala się na podstawie średniego kosztu reprezentatywnej próby elektrowni hydroelektrycznych w całym kraju. Przy obliczaniu tego kosztu nie uwzględnia się podatków od zysku z wytwarzania energii w ilości przekraczającej normalną stopę zwrotu. Co roku ministerstwo ustala cenę dostarczonej energii w postaci transmisyjnej elektrowni. Przepisów zawartych w pierwszym i trzecim zdaniu nie stosuje się do licencji ważnych przed wejściem w życie ustawy nr 2 z dnia 10 kwietnia 1959 r.”. (Tłumaczenie z wersji angielskiej sporządzonej przez norweskie Ministerstwo ds. Ropy Naftowej i Energii).

cenie określonej przez państwo. W przypadku koncesji przyznanych przed 1959 r., tak jak koncesja w przedmiotowym przypadku, cena opiera się na tak zwanych „kosztach indywidualnych” elektrowni, chyba że zostanie ustalona niższa cena⁽¹⁾. Tym samym cena energii koncesyjnej będzie zwykle niższa od ceny rynkowej.

Decyzję dotyczącą uprawnień każdej gminy do energii koncesyjnej podejmuje się na podstawie jej „ogólnego zapotrzebowania na dostawy energii elektrycznej”. Według Norweskiej Dyrekcji ds. Zasobów Wodnych i Energii obejmuje ono energię elektryczną dla przemysłu, rolnictwa i gospodarstw domowych, ale nie obejmuje energii dla energochłonnych gałęzi przemysłu ani energii przeznaczonej do konwersji drewna⁽²⁾. Od 1988 r. gmina Notodden była uprawniona do około 3,9 GWh z wodospadu Sagafoss znajdującego się w Notodden; wydaje się, że ilość tę zwiększono do 7,114 GWh w 2002 r.⁽³⁾.

Oprócz pewnej ilości energii koncesyjnej, do której gmina była uprawniona na podstawie przepisów w sprawie energii koncesyjnej, wydaje się, że gmina Notodden miała swoje własne prawa do użytkowania wodospadu Sagafoss w Notodden. Z prawa do użytkowania korzystała elektrownia Tinfos AS, a nie sama gmina. W zamian za to gmina była uprawniona do dodatkowej ilości energii elektrycznej z tej elektrowni. Kontakty handlowe między gminą Notodden i elektrownią Tinfos reguluje obecnie umowa zawarta dnia 15 sierpnia 2001 r.⁽⁴⁾. Umowa ta stanowi, że do dnia 31 marca 2006 r. gmina ma prawo do zakupu od Tinfos AS 30 GWh rocznie, w tym 3,9 GWh energii koncesyjnej. Cenę ustalono na 13,5 øre za kWh zarówno za energię koncesyjną, jak i za dodatkową ilość. Po dniu 31 marca 2006 r. gmina była uprawniona jedynie do zakupu ilości stanowiącej energię koncesyjną i od tego czasu obowiązywały ceny ustalone dla zakupu tej energii przez gminę.

Właściwa podstawa prawna uprawnień gminy do energii koncesyjnej wspomniana powyżej stanowi wyraźnie, że gminy mogą dysponować energią koncesyjną według własnego uznania, niezależnie od faktu, że ilość, do której są uprawnione, oblicza się na podstawie ich „ogólnego zapotrzebowania na dostawy energii elektrycznej”. Nic zatem nie uniemożliwia gminom sprzedawania tej energii energochłonnym zakładom przemysłowym lub innym zakładom przemysłowym mającym siedzibę na obszarze gminy.

W związku z powyższym dnia 10 maja 2002 r. gmina zawarła umowę⁽⁵⁾ z producentem folii aluminiowej Becromal dotyczącą odsprzedaży ilości energii, do której była uprawniona na podstawie umowy z Tinfos. Umowę tę stosuje się z mocą wsteczną i w związku z tym obejmuje ona także ilości energii

sprzedane przedsiębiorstwu Becromal od dnia 14 maja 2001 r. do dnia podpisania umowy. Wydaje się, że objęte nią ilości odpowiadają ilościom określonym w umowie zawartej przez gminę z Tinfos do dnia 31 marca 2007 r.: tj. 14,4794 GWh od dnia 14 maja 2001 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., 30 GWh rocznie od 2002 r. do 2005 r., 7,397 GWh od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 marca 2006 r., a także opcji zakupu przez przedsiębiorstwo Becromal energii koncesyjnej gminy od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. Ceny również odzwierciedlają ceny określone w umowie gminy z Tinfos, tj. 13,5 øre za kWh do dnia 31 marca 2006 r., a od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. „warunki, na jakich gmina Notodden może w tym czasie zakupić przedmiotową energię”.

Przedsiębiorstwo Becromal zdecydowało się na zakup energii koncesyjnej w okresie od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r.⁽⁶⁾. Gmina Notodden wyjaśniła, że w okresie od kwietnia do czerwca 2006 r. gmina płaciła za energię koncesyjną 15,21 øre za kWh i sprzedawała energię przedsiębiorstwu Becromal za tę samą cenę. Od lipca do grudnia 2006 r. gmina płaciła 11,235 øre za kWh, a sprzedawała energię przedsiębiorstwu Becromal za 15,21 øre za kWh. Od stycznia do marca 2007 r. gmina płaciła za energię 10,425 øre za kWh, a sprzedawała ją za 14,20 øre za kWh⁽⁷⁾.

W piśmie z dnia 4 marca 2007 r.⁽⁸⁾ przedsiębiorstwo Becromal wystąpiło o przedłużenie umowy zakupu energii. Zwróciło się także zapytaniem, czy w umowie można byłoby przewidzieć większe ilości. Dnia 30 kwietnia 2007 r. gmina odpowiedziała na wniosek, proponując przedsiębiorstwu Becromal zakup energii koncesyjnej gminy po cenie 20 øre za kWh (co uznaje się za cenę odpowiadającą cenie na rynku transakcji natychmiastowych na Nord Pool, nordyckiej giełdzie energii, w maju 2007 r.) przez okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 2007 r., a następnie trzyletnią umowę określającą cenę na 26,4 øre za kWh od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. Gmina stwierdziła także, że od dnia 1 kwietnia 2007 r. ilość energii koncesyjnej wyniesie 7,113 GWh.

Dnia 30 czerwca 2007 r. przedsiębiorstwo Becromal odpowiedziało, że zgadza się na ceny zaproponowane na ostatnie dziewięć miesięcy 2007 r. Odrzuciło natomiast ofertę na okres 2008–2010, ponieważ uznało ją za zbyt wysoką. Gmina odpowiedziała w piśmie z dnia 4 lipca, że w świetle pisma przedsiębiorstwa Becromal uznaje, że osiągnięto porozumienie w odniesieniu do ilości energii na 2007 r. i że w związku z tym wkrótce przygotowuje projekt umowy. W odniesieniu do okresu 2008–2010 podtrzymała swoje poprzednie stanowisko, że umowę należy zawrzeć na warunkach rynkowych⁽⁹⁾. Gmina potwierdziła później, że nie zawarto jeszcze formalnej umowy. Nie prowadzono także negocjacji dotyczących okresu po dniu 1 stycznia 2008 r.⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ „Koszty indywidualne” elektrowni oblicza się zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi do 1959 r. Zgodnie z tymi przepisami cenę opartą na kosztach indywidualnych obliczałoby się jako koszty produkcji elektrowni, w tym 6% kosztów początkowych, plus marża w wysokości 20%, podzielone przez średnią roczną produkcję w okresie 1970–1999 r. Zob. tak zwane KTV-Notat nr 53/2001 z dnia 24 sierpnia 2001 r., zdarzenie nr 455241.

⁽²⁾ KTV-Notat nr 53/2001, przywołane powyżej.

⁽³⁾ Zob. odpowiedź Norwegii na pytanie 4 zawarte w drugim wniosku o udzielenie informacji, zdarzenie nr 449660.

⁽⁴⁾ Załącznik do zdarzenia nr 449660.

⁽⁵⁾ Załącznik do odpowiedzi Norwegii z dnia 9 lipca 2007 r., zdarzenie nr 428860.

⁽⁶⁾ Urząd nie posiada kopii żadnego dokumentu przedłużającego umowę.

⁽⁷⁾ Zdarzenie nr 521513, e-mail z dnia 11 czerwca 2009 r.

⁽⁸⁾ Załącznik do odpowiedzi Norwegii z dnia 9 lipca 2007 r., zdarzenie nr 428860.

⁽⁹⁾ Zob. załączniki do odpowiedzi Norwegii z dnia 9 lipca 2007 r., zdarzenie nr 428860.

⁽¹⁰⁾ Zob. odpowiedź Norwegii na drugi wniosek Urzędu o udzielenie informacji, zdarzenie nr 449660.

3. Uwagi władz norweskich

Władze norweskie przedstawiły swoje uwagi, przekazując pismo od gminy Notodden.

Gmina argumentuje przede wszystkim, że cena rynkowa w przypadku umów długoterminowych na rynku pozagiełdowym na Nord Pool była zbliżona do ceny uzgodnionej między gminą Notodden i przedsiębiorstwem Becromal. Faktycznie, zgodnie z tabelą „Ceny energii elektrycznej sprzedawanej na rynku hurtowym i energii koncesyjnej w latach 1994–2005” pobraną ze strony internetowej Norweskiego Urzędu Statystycznego⁽¹⁾, w 2001 r. średnia cena w przypadku umów na okres 1–5 lat wynosiła 13,6 øre za kWh, podczas gdy cena uzgodniona między gminą Notodden i przedsiębiorstwem Becromal wyniosła 13,5 øre za kWh.

Gmina przyznaje, że zarówno cena określona w umowie, jak i cena, która pojawia się w tabeli Norweskiego Urzędu Statystycznego, są znacznie niższe niż cena na rynku transakcji natychmiastowych na Nord Pool. Wskazuje w związku z tym, że różnica między ceną dla przedsiębiorstwa Becromal a ceną rynkową rzędu 17,5 mln NOK, o której mowa w piśmie gminy do przedsiębiorstwa i w decyzji o wszczęciu postępowania, faktycznie odnosi się do różnicy między ceną uzgodnioną a ceną na rynku transakcji natychmiastowych.

Jeśli chodzi o właściwą cenę odniesienia, gmina argumentuje, że cenę określoną w umowie powinno się porównać z ceną z umów na rynku pozagiełdowym, a nie z ceną na rynku transakcji natychmiastowych. Chociaż gmina mogła sprzedać ilości energii nabyte na mocy tej umowy na rynku transakcji natychmiastowych, tym samym potencjalnie otrzymując wyższą cenę, argumentuje się, że naraziłoby to gminę na znaczne ryzyko finansowe. Ryzyko to wynika z prawa i obowiązku gminy nabywania 30 GWh rocznie od Tinfos za cenę 13,5 øre za kWh w okresie do dnia 31 marca 2006 r. Jeżeli zatem w tym okresie cena na rynku transakcji natychmiastowych spadłaby poniżej 13,5 øre za kWh, gmina poniosłaby stratę. Władze norweskie opisują umowę z przedsiębiorstwem Becromal jako umowę równoległą (ang. *back-to-back*), mającą zabezpieczyć gminę przed stratą finansową.

II. OCENA

1. Występowanie pomocy państwa

1.1. Pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG i wątpliwości Urzędu w decyzji o wszczęciu postępowania

Pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG jest zdefiniowana w następujący sposób:

„Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych

w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami.”.

Z postanowienia tego wynika, że aby występowała pomoc państwa w rozumieniu Porozumienia EOG, pomoc musi być przyznana przy użyciu zasobów państwowych, musi przynosić beneficjentowi (beneficjentom) selektywną korzyść gospodarczą, beneficjent musi być przedsiębiorstwem w rozumieniu Porozumienia EOG oraz musi istnieć możliwość, że środek pomocy zakłóci konkurencję i wpłynie na wymianę handlową między umawiającymi się stronami.

W decyzji o wszczęciu postępowania Urząd stwierdził, że umowa między gminą Notodden i przedsiębiorstwem Becromal przynosiłaby selektywną korzyść przedsiębiorstwu Becromal, a zatem wiązałby się z pomocą, gdyby cena uzgodniona przez strony nie odpowiadała cenie rynkowej. Urząd stwierdził, że fakty w tej sprawie wskazują, że cena określona w umowie mogła być niższa od ceny rynkowej. Po pierwsze, Urząd wskazał, że cena określona przez gminę w umowie sprzedaży energii z przedsiębiorstwem Becromal odzwierciedla jej własną cenę nabycia w ramach umowy z Tinfos. Ponieważ cena ta była z kolei częściowo oparta na cenie za energię koncesyjną, a częściowo odzwierciedlała rekompensatę dla gminy za wykonywanie przez Tinfos prawa gminy do użytkowania wodospadu, prawdopodobnie była ona znacznie niższa od ceny rynkowej.

Urząd wskazał, że cena wydaje się niska w porównaniu z innymi umowami zawartymi w zbliżonym czasie. Ponadto Urząd odwołał się do własnego oświadczenia gminy, która twierdziła, że umowa mogła przyczynić się do zaoszczędzenia przez przedsiębiorstwo Becromal kwoty 17,5 mln NOK w porównaniu z ceną rynkową.

1.2. Występowanie korzyści w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG

Aby warunek ten został spełniony, środki muszą przynosić przedsiębiorstwu Becromal korzyści, które powodują obniżenie kosztów zwykle ponoszonych z jego budżetu. Miałoby to miejsce, gdyby jednostka publiczna nie ustalała taryfy za energię w sposób, w jaki czyni to zwykły podmiot gospodarczy, lecz stosowała ją w celu dostarczenia korzyści pieniężnej odbiorcom energii⁽²⁾. W przedmiotowym przypadku korzyść występowałaby, jeżeli cena energii określona w umowie między przedsiębiorstwem Becromal a gminą Notodden byłaby niższa od ceny rynkowej. W tym przypadku środek byłby także selektywny, ponieważ przynosiłby korzyść wyłącznie przedsiębiorstwu Becromal.

⁽¹⁾ Zob. zaktualizowaną tabelę na stronie internetowej: http://www.ssb.no/english/subjects/10/08/10/elektrisיתהaar_en/tab-2009-05-28-23-en.html

⁽²⁾ Zob. sprawy połączone 67/85, 68/85 i 70/85 Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV i inni przeciwko Komisji, [1988] Rec. 219, pkt 28.

1.2.1. Podstawa ustalenia ceny rynkowej

Na wstępie Urząd zauważa, że oparty na kosztach mechanizm cenowy przewidziany w umowie, o którym mowa powyżej, stwarza domniemanie, że występuje korzyść gospodarcza. Ceny energii koncesyjnej, do której zakupu gminy są uprawnione na podstawie przepisów prawa, o których mowa powyżej, w większości przypadków byłyby znacznie niższe od ceny rynkowej. Aby ustalić występowanie korzyści gospodarczej, nie wystarczy jednak oprzeć tylko na tym domniemaniu. Należy wykazać, że cena była faktycznie niższa od ceny rynkowej w przypadku umowy podobnej do umowy zawartej między gminą Notodden a przedsiębiorstwem Becromal.

W celu ustalenia ceny rynkowej Urząd musi ocenić, która cena byłaby do przyjęcia przez prywatnego inwestora działającego w warunkach gospodarki rynkowej. W decyzji o wszczęciu postępowania Urząd odniósł się do różnicy w wysokości 17,5 mln NOK między zapłaconą ceną a ceną rynkową. W uwagach do decyzji Urzędu o wszczęciu postępowania władze norweskie wyjaśniły, że była to różnica między ceną na rynku transakcji natychmiastowych a ceną określoną w umowie. Ponieważ jednak umowa ta jest umową dwustronną na okres pięciu lat, cenę określoną w umowie niekoniecznie można porównywać z cenami na rynku transakcji natychmiastowych, ponieważ ceny te odzwierciedlają sprzedaż energii elektrycznej na giełdzie energii Nord Pool. Na rynku dnia następnego Nord Pool umowy na dostawę energii w systemie godzinowym są przedmiotem obrotu dziennego przy fizycznej dostawie w terminie 24 godzin dnia następnego⁽¹⁾. Tym samym czas obowiązywania umów i dotyczące ich warunki obrotu różnią się znacząco od przedmiotowej umowy.

Należy zbadać, czy prywatny inwestor działający w warunkach gospodarki rynkowej zawarłby długoterminową umowę dwustronną na tę samą cenę i na tych samych warunkach co w przedmiotowej umowie. Dokonując tej oceny, Urząd nie może zastąpić oceny handlowej dokonanej przez gminę swoją

własną oceną, co oznacza, że gminie jako sprzedawcy energii elektrycznej musi przysługiwać szeroki margines oceny. Wyłącznie w przypadku, gdy nie istnieje inne prawdopodobne wyjaśnienie wyboru umowy dokonanej przez gminę, można ją uznać za pomoc państwa⁽²⁾. Ponieważ istnieje rynek dwustronnych umów długoterminowych i można ustalić cenę rynkową, należy założyć, że inwestorzy rynkowi mogą, w zależności od okoliczności, przedkładać takie umowy nad sprzedaż po cenie na rynku transakcji natychmiastowych, nawet jeżeli sprzedaż danych ilości energii na giełdzie energii (a zatem uzyskanie ceny występującej na rynku transakcji natychmiastowych) mogłaby przynieść większy zysk. Może istnieć szereg racjonalnych powodów handlowych, aby przedkładać przez pewien czas jednego stałego nabywcę nad zmieniające się ceny na giełdzie energii, takich jak ograniczenie ryzyka i uproszczenia administracyjne.

W związku z powyższym Urząd stwierdza, że cenę określoną w umowie należy porównać ze średnią ceną w przypadku tego rodzaju umów zawieranych na podobnych warunkach i na podobny okres w zbliżonym czasie. Urząd zauważa w szczególności, że przedmiotem oceny jest cena rynkowa, której można racjonalnie oczekiwać w czasie zawierania umowy, a nie późniejsza zmiana ceny na rynku w okresie obowiązywania umowy.

1.2.2. Dane dotyczące ceny rynkowej w przypadku długoterminowych umów dwustronnych

W celu ustalenia ceny rynkowej w przypadku długoterminowych umów dwustronnych w czasie zawarcia umowy, władze norweskie w swoich uwagach do decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przedstawiły dane statystyczne Norweskiego Urzędu Statystycznego dotyczące cen energii elektrycznej w obrocie na rynku hurtowym oraz energii koncesyjnej w latach 1994–2005 (wówczas tabela 24 Norweskiego Urzędu Statystycznego, obecnie tabela 23).

Tabela 23

Ceny energii elektrycznej w obrocie na rynku hurtowym oraz energii koncesyjnej w latach 1994–2007 (Øre/kWh)⁽³⁾

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Umowy dwustronne ogółem	13,2	14,4	16	17,1	13,5	13,2	12,5	14,7	16,5	21,9	18,9	19,1	26,4	24,1
Umowy na okres do 1 roku	11,9	14,7	17,2	19,6	15,1	13,4	12,5	18,4	20,5	29,2	23,8	23,6	36	24,2
Umowy na okres 1–5 lat	14,2	15,6	16,8	18,7	14,9	15,6	15,2	13,6	17,3	21	18,8	18,5	23,7	31
Umowy na okres ponad 5 lat	13,5	12,7	14	13,7	11,2	11	10,7	10,5	10,4	12,4	12,4	12,1	20,6	15,5
Handel energią na rynku ogółem	17,3	12,3	25,4	14,2	12,1	11,7	11	19	21,6	30,8	23,8	24,7	39,5	24,3

⁽¹⁾ Zob. dalsze wyjaśnienia na stronie internetowej: http://www.nordpoolspot.com/trading/The_Elspot_market/

⁽²⁾ Zob. – na zasadzie analogii – Wytyczne Urzędu w sprawie zastosowania przepisów dotyczących pomocy państwa do przedsiębiorstw publicznych w sektorze wytwórczym, ust. 5 pkt 1 i 3.

⁽³⁾ http://www.ssb.no/english/subjects/10/08/10/elektrisitetaar_en/tab-2009-05-28-23-en.html

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Ceny na rynku transakcji natychmiastowych	18,2	11,3	25,4	14,3	12,1	11,7	11	18,8	21,6	30,8	24,9	24,7	39,6	24,3
Rynek regulowany	17,3	14,8	25,3	13,6	12,1	11,8	10,3	19,1	20,8	30,5	23,8	24,3	38,4	24,4
Energia koncepcyjna	9,8	9,4	10,4	10,9	9,1	10	9,3	10	9,7	8,7	7,6	7,5	6,8	7,6

Tabela wskazuje, że średnia cena za kWh w umowach dwustronnych na okres 1–5 lat wynosiła 13,6 øre w 2001 r. i 17,3 øre w 2002 r. Ceny w przypadku umów na okres ponad 5 lat wynosiły 10,5 øre i 10,4 øre. Urząd zwrócił się do Norweskiego Urzędu Statystycznego o udzielenie informacji dotyczących umów, na których opierają się dane statystyczne. Według Norweskiego Urzędu Statystycznego ceny w tabeli opierają się na umowach sprzedaży hurtowej obowiązujących w danym roku, w tym umowach zawartych wcześniej, ale nadal obowiązujących. Ponadto tabela nie obejmuje umów z użytkownikami ostatecznymi ⁽¹⁾. Norweski Urząd Statystyczny przedstawił także władzom norweskim wyjaśnienie techniczne dotyczące zestawu danych, na które się powoływał ⁽²⁾.

Urząd uznał także za istotne inne dane statystyczne z bazy danych Norweskiego Urzędu Statystycznego, w tym w szczególności tabelę 7 „Szeregi czasowe obejmujące kwartalne i roczne ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, bez podatków”:

Tabela 7

Szeregi czasowe obejmujące kwartalne i roczne ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, bez podatków ⁽³⁾

	1 2001	2 2001	3 2001	4 2001	1 2002	2 2002	3 2002	4 2002	1 2003	2 2003	3 2003	4 2003
Sprzedaż energii elektrycznej	24,3	17	15,8	16,1	16,9	13	14,2	25,6	29,2	20,7	23,8	25,4
Umowy ze stałymi cenami na pobór ciągły	13,7	12,1	13,6	17,4	16,1	14,6	12,6	11,2	23,7	10,7	10,9	11,1
Umowy ze stałymi cenami na pobór zmienny	21,5	19,8	17,9	17,8	18,7	15,9	14,4	20,6	26,1	22,1	28,1	24,4
Dostęp do energii elektrycznej	21,5	15,8	14,7	15	14,3	11,5	12,6	22,6	28,3	21,1	21,1	21,9
Nowe umowy ze stałymi cenami (zawarte w ostatnich 3 miesiącach przed tygodniem pomiaru)	13,8	15,6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	33,1

	1 2004	2 2004	3 2004	4 2004	1 2005	2 2005	3 2005	4 2005	1 2006	2 2006	3 2006	4 2006
Sprzedaż energii elektrycznej	21,2	19,2	21,3	19,9	18,9	23,4	22,6	21,6	30,7	25,5	44,1	38,2
Umowy ze stałymi cenami na pobór ciągły	17,8	10,9	16	11	12,1	11,9	11,1	10,5	10,7	10,7	10,5	13,8
Umowy ze stałymi cenami na pobór zmienny	20,7	21,5	23,2	20,7	22,6	21,6	17,9	20,3	26,9	21,9	36,7	33
Dostęp do energii elektrycznej	19,6	17,3	19,7	19,1	16,8	22,8	22	18,6	29	26,2	42,7	36,7
Nowe umowy ze stałymi cenami (zawarte w ostatnich 3 miesiącach przed tygodniem pomiaru)	—	25,5	—	18,9	23,2	—	—	—	33,5	—	—	—

⁽¹⁾ Zdarzenie nr 495870.

⁽²⁾ Zdarzenie nr 503107, *Redegjørelse SSB*.

⁽³⁾ Zawarto tu jedynie kolumny i wiersze dotyczące najbardziej istotnych cen i okresów. Pełną wersję można uzyskać na stronie internetowej http://www.ssb.no/english/subjects/10/08/10/ekraftpris_en/arkiv/tab-2009-04-06-07-en.html

Na podstawie treści umowy ⁽¹⁾ można sądzić, że umowa między gminą Notodden a przedsiębiorstwem Becromal jest tak zwaną „umową na pobór ciągły”, tj. umową zapewniającą stałą ilość energii w każdej minucie przez cały okres obowiązywania umowy ⁽²⁾. W przypadku umów ze stałymi cenami na pobór ciągły (wiersz numer dwa w powyższej tabeli) średnia cena wynosiła 12,1 øre za kWh w dniu 14 maja 2001 r. lub 14,6 øre za kWh w dniu 10 maja 2002 r.

Ponadto w ostatnim wierszu w tabeli wskazano ceny w nowych umowach ze stałymi cenami, zawartych w ostatnich trzech miesiącach przed tygodniem pomiaru. Jak widać, cena w drugim kwartale 2001 r. wynosiła 15,6 øre za kWh, podczas gdy w odniesieniu do drugiego kwartału 2002 r. cena wydaje się nieznana. Dane te obejmują zarówno umowy na pobór ciągły, jak i umowy na pobór zmienny.

Urząd zebrał także dane statystyczne z Nord Pool. Statystyki Nord Pool pokazują średnią cenę według daty dla rocznych umów finansowych znajdujących się w obrocie na giełdzie energii. Ceny odzwierciedlają ceny z umów finansowych na dany dzień. W dniu 14 maja 2001 r. ceny w przypadku przedmiotowych rodzajów umów wynosiły 18,4 øre za kWh, 17,413 øre za kWh i 17,75 øre za kWh ⁽³⁾.

Ponadto Norweski Urząd Statystyczny opracowuje także statystyki dotyczące cen energii elektrycznej dla ostatecznych użytkowników energii elektrycznej ⁽⁴⁾. Urząd nie uznał jednak tych statystyk za szczególnie istotne w przypadku przedmiotowej umowy, ponieważ ceny stosowane dla energochłonnych gałęzi przemysłu według Norweskiego Urzędu Statystycznego obejmują prawdopodobnie długoterminowe umowy subsydiowane przez rząd zawarte przed wejściem w życie Porozumienia EOG. Tym samym ceny te są znacznie niższe od cen hurtowych, o których mowa powyżej ⁽⁵⁾.

1.2.3. Istotność różnych danych statystycznych dotyczących cen dla celów ustalenia ceny rynkowej w odniesieniu do umowy z przedsiębiorstwem Becromal

W celu zidentyfikowania najbardziej porównywalnych danych dotyczących cen konieczne jest szczegółowe zbadanie umowy między gminą Notodden i przedsiębiorstwem Becromal.

⁽¹⁾ Treść klauzuli 2 umowy jest następująca: „Ilości energii są rozłożone równo na przestrzeni każdego roku, tak aby w dowolnym czasie każdego roku kalendarzowego uzyskać taki sam skutek”.

⁽²⁾ Zdarzenie nr 521166, e-mail od Norweskiego Urzędu Statystycznego z dnia 5 czerwca 2009 r. Przeciwnieństwem umów na stały pobór są „umowy na pobór zmienny”, tj. umowy umożliwiające użytkownikowi dokonanie wyboru, ile energii pobiera się w danym momencie.

⁽³⁾ Zdarzenia nr 521164 i 521163.

⁽⁴⁾ Zob. tabelę 19 – średnie ważone ceny energii elektrycznej i opłat za przyłączenie do sieci, bez podatku VAT. 1997–2007. Øre/kWh, http://www.ssb.no/english/subjects/10/08/10/elektrisitetar_en/tab-2009-05-28-19-en.html

⁽⁵⁾ Zdarzenie nr 495870, e-mail od Norweskiego Urzędu Statystycznego z dnia 8 października 2008 r.

Umowę podpisano dnia 10 maja 2002 r., ale stosuje się ją z mocą wsteczną od dnia 14 maja 2001 r., kiedy to rozpoczęto dostawę. Można zatem zastanawiać się, czy właściwymi cenami odniesienia są ceny obowiązujące dnia 10 maja 2002 r. czy ceny obowiązujące dnia 14 maja 2001 r. Właściwym punktem wyjścia wydaje się uwzględnienie daty zawarcia umowy, ponieważ to właśnie w tym czasie strony, na podstawie przewidywanego rozwoju sytuacji na rynku, ustalają cenę i inne warunki umowy. Jeżeli jednak umowę stosuje się z mocą wsteczną, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, musiał istnieć jakiś rodzaj niepisanej umowy w odniesieniu do ceny i innych warunków umowy od początku dostaw energii. Urząd uznaje zatem, że uwzględnić należy nie tylko ceny odnoszące się do dnia podpisania umowy, lecz także ogólne tendencje cenowe w okresie zbliżonym do rozpoczęcia dostaw i podpisania umowy.

Po drugie, należy wskazać, że cena odniesienia powinna opierać się, w najlepszym przypadku, na umowach podobnego rodzaju i o podobnym czasie obowiązywania, czyli na umowach ze stałymi cenami na pobór ciągły na około pięć lat. Ponadto cena odniesienia powinna opierać się na danych statystycznych dotyczących umów zawartych w latach 2001–2002, a nie umów, które po prostu obowiązywały w tym czasie.

W związku z powyższym należy zauważyć, po pierwsze, że ceny z Nord Pool wydają się mniej istotne, ponieważ odzwierciedlają ceny dla umów finansowych na okres jednego roku. Umowy finansowe nie dotyczą fizycznych ilości energii, lecz gwarantują nabywcy pewną ilość energii za uzgodnioną cenę w określonym czasie w przyszłości. Energia będzie musiała zostać fizycznie sprzedana na rynku transakcji natychmiastowych przed rozliczeniem umowy. Umowy finansowe zawiera się jako środek zabezpieczenia ceny dotyczącej przyszłego zapotrzebowania na energię ⁽⁶⁾. Dlatego warunki obrotu w przypadku takich umów są odmienne i należy je traktować jako inny produkt niż przedmiotowa umowa, która dotyczy fizycznej ilości energii z konkretnej elektrowni. Dlatego też Urząd jest zdania, że ceny na rynku finansowym niekoniecznie są bezpośrednio porównywalne z ceną uzgodnioną między przedsiębiorstwem Becromal i gminą Notodden.

Jeżeli chodzi o przedstawioną wyżej tabelę 24, pokazuje ona ceny ze wszystkich umów, które obowiązywały w danym roku. To samo odnosi się do cen z umów na pobór ciągły wskazanych w tabeli 7 („Szeregi czasowe obejmujące kwartalne i roczne ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, bez podatków, øre/kWh”). W najlepszym przypadku cenę zapłaconą przez przedsiębiorstwo Becromal należałoby porównać z cenami z umów zawartych w 2001 r., a nie z cenami ze

⁽⁶⁾ Podstawowe cechy finansowego rynku energii opisano na stronach internetowych Nord Pool: <http://www.nordpoolspot.com/en/PowerMarket/The-Nordic-model-for-a-liberalised-power-market/The-financial-market/>

wszystkich umów obowiązujących w tym czasie. Urzędowi nie udostępniono jednak tego rodzaju informacji. Ceny z nowych umów ze stałymi cenami zawartych w ostatnich trzech miesiącach (ostatni wiersz w tabeli 7) odzwierciedlają ceny z nowych umów. W statystykach tych nie rozróżnia się umów na pobór ciągły i umów na pobór zmienny. Ponieważ ogólnie uważa się, że ceny z umów na pobór ciągły są prawdopodobnie nieco niższe od cen z umów na pobór zmienny przedstawionych w innym miejscu w tabeli, ceny z nowych umów mogłyby także być nieco niższe, gdyby umowy na pobór ciągły pokazano oddzielnie. Wydaje się ponadto, że Norweski Urząd Statystyczny nie posiada wystarczających danych dotyczących cen dla tego rodzaju umów od trzeciego kwartału 2001 r. do trzeciego kwartału 2003 r., skoro tabela za ten okres nie zawiera żadnych cen.

Podsumowując, Urząd uważa, że żadna pojedyncza cena zawarta w przeanalizowanych statystykach nie jest odpowiednia dla celów dokładnego ustalenia ceny rynkowej dla tego rodzaju umowy zawartej w okresie właściwym dla okoliczności faktycznych niniejszej sprawy. Jednocześnie ceny z umów dwustronnych na okres 1–5⁽¹⁾ lat w tabeli 23, ceny z umów ze stałymi cenami na pobór ciągły w tabeli 7 i ceny z nowych umów ze stałymi cenami w tej samej tabeli dotyczą takiego samego lub podobnego rodzaju umów. Są one zatem właściwe dla celów ustalenia ceny rynkowej dla umowy zawartej z przedsiębiorstwem Becromal. Rozpatrywane łącznie, te dane dotyczące cen mogą przedstawiać przedział cen, który zdaniem Urzędu mógłby stanowić przydatną wskazówkę dotyczącą ceny rynkowej.

W tabeli 24 ceny w przypadku umów na okres 1–5 lat, które obowiązywały w 2001 r. i 2002 r., wynosiły odpowiednio 13,6 øre za kWh i 17,3 øre za kWh. W przypadku umów na okres ponad 5 lat ceny wynosiły 10,5 øre za kWh i 10,4 øre za kWh. W tabeli 7 wskazano, że ceny z umów ze stałymi cenami na pobór ciągły obowiązujących w drugim kwartale 2001 r. i 2002 r. wynosiły odpowiednio 12,1 øre za kWh i 14,6 øre za kWh. Ponadto cena z nowych umów ze stałymi cenami zawartych w drugim kwartale 2001 r. wynosiła 15,6 øre za kWh. Ceny te nieco się różnią i nie mogą być bezpośrednio porównywane. Wydawałoby się mimo to, że cena z umowy zawartej z przedsiębiorstwem Becromal, 13,5 øre za kWh, mieści się w przedziale cen, który można ustalić na podstawie powyższych danych dotyczących cen. Wydaje się również, że na rynku istniał pewien stopień niepewności, zważywszy na znaczne różnice w niektórych danych dotyczących cen między jednym kwartałem a drugim (zob. tabelę 7).

W celu ustalenia, czy cena określona w umowie przyniosła korzyści przedsiębiorstwu Becromal w rozumieniu przepisów dotyczących pomocy państwa, Urząd musi stwierdzić, że dana cena odbiega od ustalonej ceny rynkowej w wystarczającym

stopniu, aby uzasadnić takie ustalenie⁽²⁾. Jak opisano powyżej, nie można ustalić dokładnej ceny rynkowej w odniesieniu do umowy w czasie jej zawarcia. Ogólny obraz cen we właściwym okresie, a w szczególności cena z umów sprzedaży hurtowej na okres 1–5 lat w 2001 r. (13,6 øre za kWh, tabela 23), cena z umów ze stałymi cenami na pobór ciągły w drugim kwartale 2001 r. (12,1 øre za kWh, tabela 7) i nowych umów ze stałymi cenami zawartych w drugim kwartale 2001 r. (15,6 øre za kWh, tabela 7) jest jednak odpowiednim wskaźnikiem przedziału cen rynkowych. Ponadto, jak stwierdzono powyżej, cena w przypadku umów na okres ponad 5 lat wynosiła w 2001 r. 10,5 øre za kWh. W pierwotnej umowie ustalona cena wynosiła 13,5 øre za kWh. W świetle ogólnych tendencji cenowych we właściwym okresie, jak opisano powyżej, a w szczególności cen, jak się wydaje, najbardziej porównywalnych Urząd uznał, że cena określona w umowie nie wydaje się w wystarczającym stopniu różna od prawdopodobnej ceny rynkowej, aby pozwolić Urzędowi na stwierdzenie, że umowa przyniosła przedsiębiorstwu Becromal korzyść gospodarczą.

W odniesieniu do przedłużenia umowy Urząd rozumie, że klauzula 7 pierwotnej umowy przyznaje przedsiębiorstwu Becromal prawo przedłużenia umowy od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. na warunkach określonych w tej klauzuli. Klauzula, włączona do pierwotnej umowy, została zawarta i stała się wiążąca dla stron w okresie 2001/2002. Możliwym rozwiązaniem alternatywnym było zawarcie umowy na sześć lat, a nie pięć lat z ceną 13,5 øre za kWh. W tych okolicznościach Urząd uznaje, że cenę w okresie przedłużenia należy oceniać jako część pierwotnej umowy, tj. w odniesieniu do ceny rynkowej dla długoterminowych umów dwustronnych zawartych w okresie 2001/2002. Jak stwierdzono powyżej, ceny w okresie przedłużenia wynosiły 15,21 øre za kWh i 14,20 øre za kWh w zależności od pory roku. Chociaż ceny te są wyższe od ceny określonej w pierwotnej umowie wynoszącej 13,5 øre za kWh, zgodnie z przedstawionymi wyżej argumentami nie różnią się w wystarczającym stopniu od racjonalnie ustalonego przedziału cen rynkowych, aby wystąpiła korzyść gospodarcza.

W tych okolicznościach Urząd stwierdza, że umowa zawarta z przedsiębiorstwem Becromal nie przyniosła przedsiębiorstwu Becromal korzyści w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

2. Wniosek

Na podstawie powyższej oceny Urząd uznaje, że umowa między gminą Notodden a przedsiębiorstwem Becromal Norway AS na okres od dnia 14 maja 2001 r. do dnia 31 marca 2006 r. oraz przedłużenie umowy od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG,

⁽¹⁾ Włączając przedłużenie umowy, umowa obejmuje okres blisko sześciu lat. Urząd zakłada jednak, że umowa jest bardziej porównywalna z innymi umowami na 1–5 lat, ponieważ wszystkie umowy na okres przekraczający pięć lat są zaliczane do jednej grupy, obejmującej umowy na bardzo długi okres (np. więcej niż 20 lat).

⁽²⁾ Zob. podobnie wyroki Sądu Pierwszej Instancji w sprawach dotyczących sprzedaży nieruchomości: Sprawa T-274/01 Valmont, [2004] Zb.Orz. II-3145, pkt 45 i sprawy połączone T-127/99, T-129/99 i T-148/99, Diputación Foral de Alava, [2002] Rec. II-1275, pkt 85 (odwołanie nie dotyczyło tego punktu).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Urząd Nadzoru EFTA uznaje, że umowa zawarta między przedsiębiorstwem Becromal Norway AS a gminą Notodden obowiązująca od dnia 14 maja 2001 r. do dnia 31 marca 2006 r. oraz jej przedłużenie do dnia 31 marca 2007 r. nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 61 Porozumienia EOG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Norwegii.

Artykuł 3

Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2009 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kristján A. STEFÁNSSON
Członek Kolegium

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 143/2011 z dnia 17 lutego 2011 r. zmieniającego załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 44 z dnia 18 lutego 2011 r.)

Strona 5, załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

W załączniku XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dodaje się następującą tabelę:

„Pozycja nr	Substancja	Swoista właściwość (swoiste właściwości), wymienione w art. 57	Procedury przejściowe		Wyłączone zastosowania (kategorie zastosowań)	Terminy przeglądów
			Ostateczny termin składania wniosków ⁽¹⁾	Data ostateczna ⁽²⁾		
1.	5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen (Piżmo ksylenowe) Nr WE: 201-329-4 Nr CAS: 81-15-2	vPvB	21 lutego 2013 r.	21 sierpnia 2014 r.	—	—
2.	4,4'-diaminodifenylo- metan (MDA) Nr WE: 202-974-4 Nr CAS: 101-77-9	Rakotwórcza (kategorii 1B)	21 lutego 2013 r.	21 sierpnia 2014 r.	—	—
3.	Heksabromocyklodo- dekan (HBCDD) Nr WE: 221-695-9, 247-148-4, Nr CAS: 3194-55-6 25637-99-4 α-heksabromocyklodo- dekan Nr CAS: 134237-50-6, β-heksabromocyklodo- dekan Nr CAS: 134237-51-7 Gamma-heksabromocy- klododekan Nr CAS: 134237-52-8	PBT	21 lutego 2014 r.	21 sierpnia 2015 r.	—	—
4.	Ftalan bis(2-etylohe- ksylu) (DEHP) Nr WE: 204-211-0 Nr CAS: 117-81-7	Działająca szkodliwie na rozrodczość (kategorii 1B)	21 sierpnia 2013 r.	21 lutego 2015 r.	Zastosowanie w opakowaniach bezpośrednich produktów leczniczych objętych rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, dyrektywą 2001/82/WE lub dyrektywą 2001/83/WE.	
5.	Ftalan benzylu butylu (BBP) Nr WE: 201-622-7 Nr CAS: 85-68-7	Działająca szkodliwie na rozrodczość (kategorii 1B)	21 sierpnia 2013 r.	21 lutego 2015 r.	Zastosowanie w opakowaniach bezpośrednich produktów leczniczych objętych rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, dyrektywą 2001/82/WE lub dyrektywą 2001/83/WE.	

Pozycja nr	Substancja	Swoista właściwość (swoiste właściwości), wymienione w art. 57	Procedury przejściowe		Wyłączone zastosowania (kategorie zastosowań)	Terminy przeglądów
			Ostateczny termin składania wniosków ⁽¹⁾	Data ostateczna ⁽²⁾		
6.	Ftalan dibutyli (DBP) Nr WE: 201-557-4 Nr CAS: 84-74-2	Działająca szkodliwie na rozrodczość (kategorii 1B)	21 sierpnia 2013 r.	21 lutego 2015 r.	Zastosowanie w opakowaniach bezpośrednich produktów leczniczych objętych rozporządzeniem (WE) nr 726/2004, dyrektywą 2001/82/WE lub dyrektywą 2001/83/WE.	

⁽¹⁾ Termin określony w art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

⁽²⁾ Termin określony w art. 58 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.".

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 144/2011 z dnia 17 lutego 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 206/2010 ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 44 z dnia 18 lutego 2011 r.)

Strona 17, załącznik, tabela w pkt 2, rząd „BW – Botswana”, kolumna 8:

zamiast: „[proszę wstawić datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia],”

powinno być: „18 lutego 2011 r.”.

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającego dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 79 z dnia 19 marca 2008 r.)

W całym tekście, z dostosowaniem form gramatycznych:

zamiast: „użytkownik”,

powinno być: „operator”.

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 305/09/COL z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie umowy sprzedaży energii zawartej między gminą Notodden a przedsiębiorstwem Becromal Norway AS (Norwegia) 44

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 143/2011 z dnia 17 lutego 2011 r. zmieniającego załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 44 z 18.2.2011)..... 52
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 144/2011 z dnia 17 lutego 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 206/2010 ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 44 z 18.2.2011) 53
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającego dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008)..... 54

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

